25 Nauarr. vero *d. conſil. 1. quæſt. 16. de conſtitution. &* † *vltim. de tempor. ordinatio.* licet obſcure loquatur, ait dict. innouationem intelligi de pœna dictorum canonum, neminem, & ſanctorum, quando ordinatus fuit in culpa decipiendo ordinatorem, quo caſu ſecundum eum pœna d. canonum non fuit ſublata *per d. c. cum ſecundum*, & alias habere locum pœnam *d. c. cum ſecundum*, ſequuntur Vgol. *d. n. 7.* Eman. Rodriguez ſupra *n. 4.* P. Ledeſ. *9. concluſ. 2. difficultate*, & Suarez *d. n. 33. & 35.*

26 At idem Nauarrus † *d. conſi. 14. de tempor. ordinatio. num. 4.* ait, (quicquid alias viſum fuerit arbitrari) reſpondendum dictam innouationem, quam facit Concilium ibi, intelligi, tam de pœna dictorum canonum, *neminem & ſanctorum*, quam d. pœna dict. capit. *cum ſecundum Apoſtolum*, qui omnes canones ſunt antiquiores Concilio; de pœna quidem canonum neminem, & ſanctorum, quando ſolus ordinandus eſt in culpa decipiendo ordinatorem, dicendo, quod habet titulum beneficij, vel patrimonij ſufficientem, ita vt tunc ordinatus maneat ſuſpenſus iux. canones neminem, & ſanctorum, & ordinatus maneat impunitus, de pœna vero *cap. cum ſecundum Apoſtolum.* quando ſolus ordinans eſt in culpa, ordinando illum, quem ſcit vel ſcire debet non habere vllum titulum, ita vt in iſto caſu Epiſcopus teneatur alere ordinatum, qui non manet ſuſpenſus, & de vtraque pœna, quando vterque, tam ordinans, quam ordinatus eſt in culpa, ita vt tunc ordinatus maneat ſuſpenſus *iux. dicto canones neminem, & ſanctorum*, & ordinans ei teneatur victum præbere, *d. c. cum ſecundum Apoſtolum*; ſequitur Graſſiis, *dict. num. 66. & in puncto iuris, Flam. Pariſius, ſupra num. 18.*

27 Alij vero tenent per Concilium ibi, ſolum† eſſe innouatam pœnam *cap. cum ſecundum Apoſtolum*, & ſic ordinatum ſine titulo non eſſe ſuſpenſum, nec aliquam pœnam incurrere, ſed Epiſcopum cogēdum eſſe illi prouidere *iuxta d. c. cum ſecundum Apoſtolum.*

Quam ſententiam tenent Genuen. *d. num. 2.* Enriquez, Toletus & Sayrus ſup. & Enriquez *dict. §. 2. in glo. litera K.* ait ſic conſultos. Couar. & D. Veram, & alios Iuriſperitos tenuiſſe, & videtur tenere Io. Gutierrez. *pract. quæſt. libro 2. quæſt. 65. num. 11. verſi. nec opinio Metinæ ibi*, nam intelligi poteſt de pœna text. in cap. 2. & cap. cum ſecundum Apoſtolum. de præbend. Et Cenedo *collectanea 33. ad decretales, nu. 2. & 6. ad fin.* & Viualdus in ſuo Candelabro aureo *2. part. tit. de ſuſpenſione, n. 18.* & tenuit Nauarr. *d. conſ. 19. n. 2 de temporibus ordinationum, & poſt hæc Gonçalez ſup. art. n. 22.*

28 Et hæc ſententia videtur verior, ſuppoſita † ſententia Abbatis, de qua ſup. quod pœna ſuſpenſionis *d. canonum neminem, & ſanctorum*, erat omnino ſublata per *d. cap. cum ſecundum Apoſtolum*, nam intentio Concilij ibi, ſolum eſt innouare pœnas antiquorum canonum, qui non erant ſublati, & correcti alio canone, vnde antiqua ſuſpenſio nouo iure *capit. cum ſecundum Apoſtolum*, ſublata non innouatur à Concilio, vt recte Enriquez, *dict. §. ſecundo* & Toletus ſup.

29 Et ita cenſuit S. Cong. vt per additionem † Nauar. *d. conſi. 1. quæſt. 16. de conſtitutio.* & Flam. Pariſium *d. nu. 18.* Genuen. & Toletum, & Gonçalez ſupra, & Viualdum. *d. nu. 28.* qui ait vidiſſe declarationem anno 1583. & patet ex declarationibus ſequen. *ſuper d. 2. Concilium renouauit tantum pœnas*, cap. cum ſecundum. extra de præben. in hoc cap. non pœnas cap. neminem, *& in via Reatina ſic reſponſum eſt per S. Congregationem, ordinatus contra formam Lucius decreti ſine beneficio, aut patrimonio, non eſt per hoc ſuſpenſus, nec aliquam pœnam incurrit, ſed cogendus eſt ordinarius ei prouidere* iuxta cap. cum ſecundum. de præb. *qui canon ſolus, & non alij, fuit innouatus à Concilio, per doctrinam Abbatis, clericis tamen regulares*, (habetur in declaratione ſequenti,) *qui ante profeſſionem factam ad ſacros ordines promouentur, ipſo facto ſuſpenſi ſunt, & ita ordinum ſuſceptorum actus exercendo fiunt irregulares, ita Pius V.* in extrauag. incipienti, Romanus Pontifex ſacrorum, *data pridie idus Octobris 1568. anno 3. ab hac Pij conſtitutione Gregorius XIII. exemit clericos de Societate Ieſu, aut potius declarauit in illa conſtitutione Pij V. eos non comprehendi.*

Nec valet reſponſio† Vgolini *dict. num. 7.* qui di- 30
ctam declarationem intelligit, vbi culpa ordinatoris, ſecus, ſi fraude ductus ipſius ordinati, tunc enim non obligabitur ad eum ſuſtentandum, & in hoc locum habebit opinio Nauarr. & ita etiam eam videtur intelligere Sup. nam quamuis tunc non obligetur ad eum ſuſtentandum, vt dicetur infra *n. 33.* non tamen habet locum pœna *ca. neminem*, quæ non eſt innouata per Concilium.

Nec poteſt in propoſito adduci. *text. in c. penult.* 31
& cap. per tuas. El tercero, de ſimonia, quia ſolum agit de ordinato cum pacto ſimoniaco, de non petendo prouiſionem ſuam ab ordinante, vel præſentante ad ordinem, vt recte Enriquez locis citatis, Quintaduennas *n. 25. & 26* Toletus *verſi. 5.* & Suarez, *n. 35 vbi ſup.* & fauet Nauarr. *conſi. 17. de tempor. ordination.* & Gonçalez ſup. *n. 27.*

Pœna autem *d. cap. cum ſecundum Apoſtolum*, † ha- 33
bet locum in Epiſcopo ordinante aliquem ſine titulo, ſciente, vel debente ſcire eum non habere titulum, & ſic habet etiam locum, quando ordinandus dixit ſe habere patrimonium ſufficiens, quia Ordinarius debebat diligenter inueſtigare, an haberet patrimonium, & clericus non poteſt huic priuilegio renunciare, Abb. & Imola *in d. c. 2.* Gambartis *de offic. legati, lib. 6. num. 140.* Nauarr. *d. conſi. 1. q. 16. de conſtitution. & dict. conſil. 14. & vltimo. de temporibus ordinatio.* Surdus de alimentis, *ti. 7. quæſt. 37 à numero 40. & titul. 1. quæſtione 60. à numero 12. & titulo 3. quæſt. 18. num. 32.* & Flam. Pariſ. & Graſſiis, vbi ſup. quamuis contra teneat Ant. de Butrio, & Decius ſupra.

Non tamen habebit locum, † quando non fuit in 33
culpa Epiſcopus, qui adhibuit debitam diligentiam, & per fraudem, & falſas probationes fuit deceptus, ne abſque culpa puniatur *contra cap. 2. de conſtitutio.* ita Nauarr. Flam. & Genuen. ibi Gonçalez *n. 32.* facit adhuc *cap. ſi Epiſcopus, de præben. in 6.* de quo Surdus *d. q. 37. à n. 51.*

At ex d. conſtitutione Sixti V. 29. contra clericos 34
male promotos, clerici ſine titulo ſufficientis beneficij, vel patrimonij, promoti ad ſacros ordines, ſunt ipſo iure ſuſpenſi ab exequutione ordinum ſuſceptorum. Vt latius *in d. conſtitutione*, & ita aduertit Candelabrum aureum *in explanatione eiuſdem conſtitutionis notab. 14. quamuis notab. 11. videatur in hoc inaduertenter loqui. & Pet. Ledeſma dict. capit. 7. concluſi. 5. & Suarez ſupra. num. 33. & Gonçalez, ſupra num. 34.*

Cuius ſuſpenſionis abſolutio reſeruatur † ibi Pa- 35
pæ, inhibendo, ne per iubilea, indulgentias, aut Bullam Cruciatæ, cum quibuſuis ampliſſimis de-

rogatoriis clericis conceſſa, & concedenda, abſolui poſſit.

36 Non tamen videbatur reſeruari ibi abſolutio à peccato, quia Papa non ſolet reſeruare, niſi ratione cenſuræ, ſeu abſolutionem cenſuræ, vt eſt notum. Durandus *in 4. diſtin. 17. quæſt. vltima.* Armilla *verb. caſus, n. 2.* Caiet. *eod. verb.* Nauarr. in Man. *cap. 27. nu. 261. alias 254.* Coſmas Philiar. *de officio ſacerdotis, 1. tom. 2. part. lib. 2. cap. 25. & 26.* Candelabrum aureum. *de abſolutione num. 56 ſumma Corona, 4. part. cap. 6. de Sacramento pœnitentiæ, nu. 247 dub.* Toletus in ſum. *lib. 1. capit. 41. in Romana editione, & Manuale nouum Toletanum, de adminiſtratione Sacramentorum, de Sacramento pœnitentiæ, circa finem*, quamuis Palacio *in 4. diſt. 17. diſput. vltim.* dicat, Papam directe reſeruare culpas.

37 Sed certa verba † dict. conſtitutionis, & reſeruationis ſunt multum ampla, & generalia, & videntur vtrumque reſeruare, & maxime vrgent illa verba, *à reatibus, & exceſſibus præfatis abſolui, præterquam in mortis articulo*, quæ neceſſario videntur intelligenda de peccato, præſertim, quia quod attinet ad ſuſpenſionem, non eſt veriſimile Papam ibi permittere facultatem abſoluendi ab ea in mortis articulo, non enim eſt neceſſaria ea abſolutio in illo articulo. Vnde Enriquez *in ſum. lib. 6. c. 10. § 3. gl. 11.* ait tutius eſſe vtrumque reſeruari.

Circa quam reſeruationem ſe offert difficultas,
38 † an nihilominus poſſet abſolui ab iſta ſuſpenſione, & exceſſu per Bullas Cruciatæ poſteriores, ſicut poterat abſolui per aliqua Iubilea poſteriora à Greg. XIV. & Clemente VIII. conceſſa, in quibus derogatur huiuſmodi conſtitutionibus.

Et quidem certum videtur non poſſe abſolui per
39 Bullam† Cruciatæ publicatam poſt *d. conſtitutionem*, conceſſam tamen ante eam, per illam enim, cum ſit antea conceſſa, non poteſt dici derogari huiuſmodi conſtitutioni, vt per Eman. Rodriguez *in addit. explicationis Bullæ ad § 9. n. 57.*

Quamuis contrarium videatur tenere Enriquez
40 † *d. cap. 10. § 2. in gloſſa litera K.* dicens, ita re conſulta explicuiſſe Commiſſarium Cruciatæ, poſſe per Bullam Cruciatæ poſteriorem anni 1590. quæ erat conceſſa, & prorogata per Sixtum Quintum. 17. Octobris 1585 ad aliud ſexennium, abſolui à caſu conſtitutionis eiuſdem Sixti, contra aborſus datæ anno 1588. in qua ſimilis reſeruatio habebatur, quia Bulla Cruciatæ habet clauſulam generaliter derogatoriam, & ipſe Commiſſarius habet à Papa facultatem interpretandi dubia, & derogandi priuilegiis contrariis. Sed, cum Bulla eſt antea conceſſa, parum re-
41 fert clauſula † derogatoria in ea poſita, quamuis poſtea publicetur *ad l. pacta nouiſſima, C. de pactis*, nec verum eſt Commiſſarium habere à Papa facultatem
42 † interpretandi dubia, nam in Bulla, & ſummario Latino non inuenitur talis facultas, Emanuel Rodriguez *dict. numero 57. ad fin.* difficultas eſt an per Bullam Cruciatæ, poſt d. conſtitutionem conceſſam, ma-
44 xime à ſucceſſore † poſſit abſolui, in qua etiam videbatur reſpondendum negatiue, nam cum Bulla Cruciatæ ſit conceſſa Regi ad ſexennium, & ante finem illius, ſolet prorogari ad aliud, & ſic ſucceſſiue, Bulla poſterior cenſetur eadem cum prima *ad l. ſed etſi manente. ff. de prætorio*, atque adeo, ſicut non poterat abſolui per Bullam Cruciatæ præcedentem d. conſtitutionem, ita nec per poſteriorem. Præterea quicquid dicat Emanuel † Rodriguez, *d. n. 57.* facultas ſuſpendendi, quæ datur Commiſſario, non facit ad rē, quia illa non extenditur ad ſuſpendendi conſtitutiones, ſed indulgentias, & facultates.

Nihilominus tamen in propoſita difficultate † 45
contrarium videtur verius, nam in prorogatione dicitur, quod etiam de nouo concedit, vt in prorogatione facta à Gregorio XIV. *anno 1591.* & à Clement. VIII. 9. *Febr.* 1592. cum clauſulis, & derogationibus contentis in aliis literis Greg. XIII. & etiam Pij V. quia vnæ ad alias ſe referunt, & in literis ſuper conceſſione Cruciatæ, datis à Pio V. 12. *Calendas Iunij* 1571. habetur ſequens derogatio, *non obſtantibus quibuſcunque decretis, conſtitutionibus, ſtatutis, conſuetudinibus, Bullis, priuilegiis, literis, indulgentiis, Bulla mare magnum nuncupata, & ordinationibus editis, aut approbatis, etiam pluries, non ſolum ab inferioribus, ſed à nobis, & noſtris prædeceſſoribus, cum quibuſuis clauſulis, derogationibus, ac iuramentis, & ex quacumque cauſa, & expeditione contra Turcas, & ſiue per modum vniuerſalis legis, ſiue ſub alia forma, & ſiue in fauorem Eccleſiarum, emanauerint, quoniam illis omnibus, & ſingulis, etiam quod de verbo ad verbum debuiſſent præſentibus inſeri habentes, & haberi volentes omnia pro inſertis, & expreſſis de verbo ad verbum, ex certa ſcientia Motu proprio, & de noſtræ poteſtatis plenitudine eatenus, quatenus directe, vel indirecte prædictis in toto vel in parte contrariantur, aut aliquod quidquam minimum præiudicium, ſeu impedimentum afferant, expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.*

Quæ clauſula, † & derogatio cenſetur eſſe in di- 46
ctis prorogationibus, & nouis conceſſionibus, cum relatum ſit in referente. *l. aſſe toto. ff. de hæredibus inſtituen.* & derogat ſufficienter dict. 1. conſtitutioni
ad conſilium Butrij 2. quod Rota, & alij ſequuntur, † 47
vt infra parte ſequent. capit. ſecundo, numero 305. & procedit non ſolum in lege, & gratia Motu proprio conceſſa, ſed etiam in reſcripto, & gratia conceſſa ad poſtulationem partis, vt per citatos ibi, maxime Caſſadorum, & Rotam *deciſ. 215. numero primo, parte prima diuerſorum.* Quamuis contradicat Couarr. *ibi citatos in rubrica de teſtam. 2. par. n. 20. verſi. 3. & Anton. Gabriel de clauſulis, conclu. 5. numer. 4. & 5.*

Nec contra ſupradictam reſolutionem obſtat do- 48
ctrina † Eman. Rodriguez *in ſumm. 1. tom. capit. 164.* numero 3. & in dict. additio. *ad § 9. numero 59.* vbi tenet, quod virtute Cruciatæ non poteſt quis abſolui per confeſſarium à ſuſpenſione incurſa propter ordines male ſuſceptos, vt ante ætatem, &c. ex eo, quod nec Commiſſario generali conceditur talis facultas, vt patet, ex Bulla Latina, & mutat ſententiam, quam tenuerat in explicatione Bullæ *dict. § 9. numero 62.* cum Medina in ſumma, *libro 1. capitul. 11. § 8.* Sicut etiam Vega in ſumma, *ſecunda part. capit. 15. caſu 10. ſeu 8. & in Eſpeio de Curas, capit. 14. numero 41.*

Nam verior eſt prima ſententia, quam tenuit † *d.* 49
numer. 62. cum Medina, quam etiam tenent Ludou. Lopez, *inſtruction. conſcientiæ, 2. tomo ſecunda parte capit. 23. & 31.* & alij relati per Enriquez in ſumma, *li. 7. cap. 13. § 3. in gloſſa litera y.* qui dicit probabilem *in gl. litera c. ſequenti*, quamuis in text. tenet cōtrarium, & nouiſſime loquitur hanc ſententiam, Pet. Ledeſma in ſumm. *de Sacrament. Ordinis, ca. 7. dub. 5. prima concluſionis.*

Et ratio eſt, nam in Bulla Cruciatæ datur † facul- 50
tas confeſſario electo, per eam abſoluendi à qualibet cenſura, & ſuſpēſio eſt vere cenſura, *c. quærenti.*

de verborum ſignificatione,& eſt votum.

51 Aiunt tamen dicti Doctores, † quod abſolutus à ſuſpenſione incurſa ob ſuſceptionem ordinum ante ætatem legitimam, non poteſt adhuc celebrare ante completam ætatem, quod comprobatur ex capite vel non eſt compos, de temporibus ordinatio. & quod tradit Suarez, dict. 5. tomo diſputatione 31. ſectione 1. numero vigeſimotertio. & declaratione Sanct. Congregationis Concilij, ſuper capit. ſexto, ſeſſione vigeſimaquarta, de reformat. quæ ſic ait. Item Congregatio cenſuit, ſi is clericus peruenit iam ad ætatem legitimam, poſſe Epiſcopum cum illo diſpenſare, tam ſuper irregularitate quam ſuſpenſione, ex delicto occulto tamen prouenientе, quia ſe fecit promoueri, non in ætate legitima, ſi nondum ad ætatem legitimam peruenerit clericus, Epiſcopum non poſſe, ſed petendam abſolutionem à Sede Apoſtolica.

52 Nec prædictæ ſententiæ obſtat dict. † argumentum deſumptum ex Bulla Latina, cui reſpondet P. Ledeſma, quod non dari talem facultatem Commiſſario non arguit, nec conuincit quin eam habeant confeſſarij, & rationem differentiæ eſſe quod Commiſſarius procedit in foro exteriori, & non vult Papa, quod habeat iſtam authoritatem in tali foro. At confeſſarius procedit in foro conſcientiæ, & in ordine ad confeſſionem, & non eſt inconueniens, quod confeſſarius habeat iſtam authoritatem in tali foro.

53 Sed iſta reſponſio non † omnino ſatisfacit, nam verius eſt poſſe confeſſarium virtute Bullæ abſoluere à cenſuris, extra confeſſionem, vt per Enriquez libro ſeptimo, cap. decimotertio, §. ſecunda. & Emanuel Rodriguez, in dict. addition. ad §. non numero 47. & 59. & §. decimotertio, numero quarto, & quæſtion. regul. 1. tomo, quæſtion. 20. articul. ſeptimo, & quæſtion. 61. articulo ſeptimo, & ipſum Ledeſma, de excommunicatione capit. octauo, contra Nauarr. in Manual. capit. vigeſimoſexto, numero 31. & conſilio 48. numero vndecimo de ſententia excommuni. Cordoua in ſumm. quæſtion. 19. Ludouicus Lopez, 2. tom. 2 parte capit. octauo & 19. Vegam in ſumm. 1. part. cap. ſexto, caſu 49. Zechum de ſacramentis, de pœnitentia capit. 19. 12. dicto. Sorbo in compendio Mendicantium, verbo caſus reſeruati, Suarez dict. 5. tom. diſputatione 7. ſection. 5. num. 35. & Zerolam in praxi Epiſcopali, 2. p. verb. abſolutio, §.
54 1. reſponſ. 3. Quorum opinio vera eſſet, † ſi adeſſet clauſula, eorum confeſſionibus auditis, aut in foro conſcientiæ, vt in Iubileis, quæ tamen in Bulla non adeſt, ſed ſimpliciter datur facultas eligendi confeſſarium, qui eos poſſit abſoluere à quibuſuis peccatis, & cenſuris.

55 Et inſuper verius eſt abſolutionem à cenſuris † virtute Bullæ, aut Iubilei, niſi in eo dicatur, in foro conſcientiæ tantum ſuffragari, valere pro foro exteriori, quando facta eſt ſatisfacta parte, Medina in ſumm. lib. 2. cap. 12. Eman. Rodriguez in Explicatione Bullæ, §. 9. num. 55. ad fin. & in addition. num. 49. & 51. & in ſumm. 1. tomo cap. 83. num. 9. & quæſtion. regul. 1. tom. d. q. 20. art. 6. & dict. quæſtion. 61. art. 6. Vgolin. de cenſur. tab. 1. cap. 10. §. 4. num. 5. Bobadilla in ſua politica, libro 2. cap. 19. num. 46. Vega in ſumm. 1. part. capit. 6. caſu 52. & in Eſpeio de Curas, cap. 12. nume. 73. Sorbo in d. compendio Mendicantium in reſolutio. abſolutionum, pag. 57. & alij relati per Enriquez dict. §. 2. in gl. litera V. & accedit deciſ. Rotæ 573. libro 3. p. 3. diuerſorum.

56 Pro quo facit declaratio perpetua Pij V. † facta in Iubileo anni 1568. relata per Emanuel Rodriguez, Vegam, & Sorbo ibi, & per Ioan. Gutierrez, cano. q. lib. 1. cap. 2. numero 18. cui ipſe non bene ſatiſfacit, tenens contrarium cum Couarru. in † cap. alma 57
mater, 1. part. § 12. num. 16. Mar. Ledeſma 2. parte 4. q. 26. art. 1. & Nauarr. conſil. 23. de pœnitentia & remiſſio. & conſil. 11. de ſententia excommun. alias conſil. 51. & 52. de ſententia excommun. cum quibus etiam tenent Coſmas Philiar. de officio ſacerdotis 1. parte libro 3. cap. 27. ad fin. Zerola in d. praxi, 1. parte verb. abſolutio. §. 2. & parte verb. ordo. §. 4. dicto 5. Doctor Frechilla, de excom. art. 1. 4. part. n. 73. dub. & art. 5. n. 2. Toletus in ſum. lib. 1. cap. 14. verſi. 8. & 9. dicens, hunc eſſe ſtylum Romanæ Curiæ, in editione Romana, & Sayrus de cenſuris, lib. 2. cap. 20. num. 31. & ſequitur Suarez dict. diſp. 7. ſect. 5. num. 21. quando facultas abſoluendi conceditur, ſolum in ordine ad ſacramentalem confeſſionem.

Et ſimilem declarationem perpetuam fecit † Greg. 58
XIII. in Iubileo anni 1572. quam refert D. Penna in directorio Inquiſitorum comment. 25. quamuis ipſe videatur etiam tenere contrarium.

Quare dicto argument. ex † Bulla Latina ego reſ- 59
pondeo, quod ibi non agitur de ſuſpenſione incurſa propter ordines male ſuſceptos, ſed de irregularitate propter ordinum malam ſuſceptionem contracta, vt qui excommunicatus, ſeu ſuſpenſus ordinatur, &c. Nauarrus capit. 27. numero 241. ſic enim ait.

Item ſimiliter conceditur facultas d. Commiſſario diſpenſandi, & componendi ſuper irregularitate cũ iis, qui quibuſlibet Eccleſiaſticis cenſuris ligati Miſſas, & alia diuina officia, non tamen in contemptum clauiũ celebrauerunt, ſeu alias illis ſe immiſcuerunt, & ſuper alia qualibet irregularitate, præterquam ratione homicidij voluntarij, aut ſimoniæ, vel apoſtaſiæ à fide, aut hæreſis, vel propter malam ordinum ſuſceptionem contracta.

Ex quibus obiter videbatur, quod breuia, ſeu pri- 60
uilegia religionum, † quod eorum fratres non poſſint vti Bulla Cruciata, ſeu aliis priuilegiis quoad indultum eligendi confeſſorem, & abſolutionem caſuum reſeruatorum, conceſſa mendicantibus, & aliis per varios Pontifices, vt per compendium mendicantium, Bernardorum, & Societatis Ieſu, verb. abſolutio. & Cruciata, & Paraſellum, de priuilegiis Minimorum, cap. 10. & Sorbo in dict. compen. mendican. verb. Cruciata, & Eman. Rodriguez, in d. Explicatione Bullæ, §. 9. num. 24. & quæſtion. regularium, 1. tom. q. 21. art. 10. & Enriquez, in ſumma. lib. 6. c. 6. §. 9. & c. 16. §. 7. & lib. 7. cap 22. & nouiſſime quibuſcumque Religionibus, per Clem. VIII. 23. Nou. 1599. derogatur per ſequentes Bullas, & clauſulas derogatorias ibi poſitas.

Sed nihilominus contrarium † dicendum eſt, nam 61
illa Breuia non ſunt priuilegia contraria Bullæ, ſed declaratoria illius, & intentionis Papæ, quod ſub indulto eligendi confeſſorem, non comprehendantur religioſi, vt patet in Breui Pij V. poſito per Eman. Rodriguez in d. Explicatione Bullæ ad fin. & in d. breui Clementis VIII. in quibus perpetuo declaratur cõceſſionem Cruciatæ, & aliorum priuilegiorum, ſeu indultorum particularium, quæ ab Apoſtolica Sede concedi ſolent, quantum ad articulum eligendi confeſſorem, & abſoluendi à caſibus reſeruatis, cum fratribus, & monialibus ordinis Prædicatorum, & etiam aliorum quorumcunque ordinum, locum minime habere, nec cenſeri, ſed ſuæ intentionis exiſtere, quod iidem fratres, & moniales, quantum ad ſacramentum pœnitentiæ ſeu confeſſionis adminiſtrationem diſpoſitioni ſuorum Prælatorum ſubiecti ſint.

Nec facit ad † propoſitum dicta facultas, quæ
62 datur Commiſſario ſuſpendendi omnes indulgentias, & facultates, non tamen conceſſas ordinum mendicantium Superioribus, quoad eorum fratres tantum, quamuis Theologi eam adducant ad reſolutionem huius quæſtionis, nam dicta Breuia, non poſſunt dici indulgentiæ, nec facultates, ſed potius prohibitiones, ſeu declarationes. Et prædictam ſententiam tenet Mar. Ledeſma, ſecunda parte, 4.
63 quæſt. 29. articulo 2. † collector priuilegiorum in cõpendio mendicantium, verb. Cruciata, & verbo abſolutio, quoad fratres, & ibi Cordoua in annotationibus, & ſuper regul. D. Franc. cap. 7. quæſtione 8. pun. ſecundo, & compendium Bernardorum, verb. Bulla Cruciatæ, & Paraſellus ſup. & compendium Societatis, & Sorbo, verb. Cruciata.

64 Et ita tenendum eſt † tanquam certum, maxime ſtante declaratione S. Congregationis Concilij data Archiepiſcopo Valentino, tempore Gregorij XIII. quam ponit, & vidiſſe ait Eman. Rodriguez, d. num. 24. quæ ſic ſe habet, Cong. Concilij cenſuit quatenus gratia ex Bulla Cruciatæ pertinet ad moniales, non poſſe vigore facultatis in eadem Bulla conceſſæ alios confeſſarios, præter eos, qui ad audiendas ipſarum monialium confeſſiones ab Ordinario approbati fuerint, eligere, quam etiam ponunt Carb. ſup. & P. Ledeſma in ſum. de pœnitentia, c. 13. dub. 13.

Quamuis contrarium practicetur, ex ſententia
65 † multorum Theologorum, maxime regularium. Nec iuuat dicere, quod illa Breuia non ſint recepta,
66 † nam cum ſint declaratoria, quod Papa non intendit illud indultum eligendi confeſſorem regularibus concedere, nihil refert, quod ſint recepta, vel non, nam non receptio non poteſt facere, quod illud indultum ſit conceſſum, aut extendatur contra inten-
67 tionem concedentis; & † ſimiliter ex quo ſunt declaratoria non requiritur, quod ſint promulgata, aut intimata ſolemniter, nec etiam requiritur intimatio d. declarationis S. Cong. quicquid dicat Lud. Lopez inſtruct. conſc. 2. tom. 2. p. c. 8. pag. 823. vt alias in præfatione dicitur.

68 Nec promiſſio Superiorum religionum, † & eorum tacita licentia poteſt extendere dictum indultum Bullæ, nec poteſt aliquid operari, cum ipſi id permittant, tanquam conceſſum à Papa, cum tamen reuera non ſit, imo nec expreſſa licentia Prælatorum iam ſufficit ex d. Breui Pij V. & Clementis VIII.

69 Nec rurſus iuuat dicere, † quod Superiores regionum tacite renuntiarunt dicto priuilegio, nam vt apparet ex dictis Breuibus, non tam eſt priuilegium, quam declaratio dict. indulti, & intentionis
70 concedentis: ſed circa dict. conſtitutionem † Sixti V. contra clericos male promotos, aduertendum eſt iam, quod Clemens VIII. anno incarnationis Dominicæ 1595. pridie Calendas Martij Pontificatus ſui anno quinto, qui à Natiuitate Domini eſt 1596. Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſua perpetuo valitura conſtitutione, ſupradictam conſtitutionem Sixti V. ad terminos ſacrorum Canonum, ac conſtitutionis Pij Papæ II. quæ incipit. Cum ex ſacrorum, & ad diſpoſitionem decretorum S. Concilij Trident. reſtrinxit, & reduxit, nec non cenſuras, & pœnas in ead. Sixti conſtitutione, contra quoſcumque, præterquam contra ſimoniace ordinantes, & ordinatos, inflictas, has enim voluit in ſuo robore permanere, moderatur, & aboleuit. quam conſtitutionem Clementis adducit Sayrus de cenſuris, libro 4. cap. 17. ad fin. & Thom. Sanchez de matrimon. lib. 7. diſput. 49. num. 10. & refert Eman. Rodriguez quæſt. regul. 1. tom. quæſt. 20. art. 13. & Suarez dict. 5. tomo diſput. vltima, ſect. 3. n. 41. 42. 43. & 64. & ſect. 5. n. 6. ad fin. & poſt hæc Gonçalez, gloſſ. 15. num. 128. quãuis Zerola in praxi, 2. parte verb. ordo. §. 3. & 8. & verb. irregularitas, §. 2. dicat, quod illa fuit reuocata, & reducta ad terminos iuris per Gregorium XIV.

Quemadmodum Greg. XIV. per ſuam conſti- 71
tutionem datam anno 1591. † pridie Calendas Iunij modificat, & moderatus eſt aliam conſtitutionem ejuſdem Sixti V. contra aborſum procurantes, & idem Clemens VIII. per breue datum 2. April. 1602. anno 11. conſtitutiones & eiuſdem Sixti, de forma, & qualitatibus admittendi religioſos, quoad eam partem, per quam ibi profeſſio nulla declaratur, ad terminos iuris, & ſacrorum Canonum reduxit pœnas contra Superiores, qui earundem conſtitutionum formam non reſeruauerint, aut aliter, quouiſmodo, contrafecerint, in ipſis conſtitutionibus inflictas ſaluas relinquendo.

Vnde ceſſat pœna † ſuſpenſionis in d. conſtitu- 72
tione Sixti contra male promotos, poſita contra ordinatos ſine titulo, & ſtandum erit in hoc decreto S. Concilij Trid. & declarationibus. S. Congreg. ſup. adductis Gonçalez ſup.

Quarto dubitatur, † qui titulus requiratur ad 73
ſacros ordines, in quo dicendum eſt, quod de iure antiquo Epiſcopus poterat clericos promouere ad plures, & diuerſos titulos. Primo, ad tit. beneficij, d. c. neminem, & c. ſanctorum 70. diſp. ex quibus Canonibus, vt recte explicat Quintanaduennas d. lib. 3. ex n. 11. & ex nu. 27. nemo poterat ordinari niſi ad tit. beneficij, ſeu certæ Eccleſiæ, vſque ad tempora Alex. III. & Innocen. III. quorum ſunt c. Epiſcopus, & c. tuis de præbend. & de hoc tit. certæ Eccleſiæ ad ordines loquitur Epiſtola Alex. III. ad Alphonſum Caſtellæ Regem, quam ponit conciuis noſter Gil. Gonçalez portionarius Eccleſiæ Salamantinæ in ſua hiſtoria de Salamanca, li. 2. c. 15. in qua Papa ait quod Petrum Salamantinum Epiſcopum in ſacerdotem, certo ſibi in vrbe titulo aſſignato, promouit, & non loquitur de titul. Cardinalatus, vt male intelligit ille.

Secundo ad titulum proprij patrimonij, vt poſtea ſtatuerunt Alex III. & Innoc. III. in d. c. Epiſcopus, & c. tuis, & conſequenter etiam ad titulum penſionis Eccleſiaſticæ. Tertio, ad tit. paternæ hæreditatis, d. c. Epiſcopus. Quarto ad tit. alieni beneficij, c. poſtulaſti de iure patr. c. per tuas. el. 3. & c. pen. de ſimonia, vbi Doct. & Abb. in c. cum ſecundũ Apoſtolum, de præbend. n. 11. Felin. in c. in noſtra, de reſcrip. cor. 34. n. 31. Lamber. de iure patr. lib. 3. q. 5. art. 6. Quintanad. ſup. à num. 19. de quo Gamb. de officio legati lib. 6. ex n. 131. Quinto ad tit. ſtipendij ab Epiſcopo ſibi aſſignandi ſuper fructibus ſuæ menſæ Epiſcopalis ad c. 2. & c. Epiſcopus de præben. Abb. d. n. 11. Sexto ad tit. penſionis, ſeu ſtipendii à laico in titul. ei aſſignati ſuper bonis ſuis, Rota deciſ. 11. de præbend. in antiquior. & 59. de reſcrip. in antiquis, Felin. in c. poſtulaſti. de reſcr. n. 8. & in dict. cap. in noſtra cor. 30.

Hodie vero ex S. Concilio d. c. 2. non videtur † 74
quis poſſe promoueri ad ſacros ordines, niſi ad tit. beneficij pacifice poſſeſſi, & etiam patrimonij, vel

penſionis Eccleſiaſticæ, vbi Epiſcopus pro neceſſi-
tate, vel commoditate Eccleſiarum ſuarum iudica-
uerit aſſumendum, quæ tamen neceſſitas, vel ſaltem
75 commoditas regulariter adeſt, præſertim in † perſo-
nis doctis, & probatæ vitæ, & ideo regulariter po-
teſt quis etiam hodie ordinari ad tit. patrimonij, vel
penſionis, Flam. Pariſ. *d. lib. 2. q. 6. n.* 8. & ita practica-
76 tur pro quo conducit ſequens declaratio S. Congr. †
Concilij, *cum ad patrimonij, vel penſionis Eccleſ. tit. or-
dinari non poſſint, niſi illi, quos Epiſcopus iudicauerit
aſſumendos pro neceſſitate, vel vtilitate Eccleſiarũ ſua-
rum,* iux. c. 2. ſeſſ. 21. *clerici autem abſentes, Eccleſiis ne-
ceſſitatem habentibus, aut ſubuenire, aut vtilitatem ali-
quam afferre non poſſunt, quæritur, an huiuſmodi cleri-
cis literas dimiſſorias Epiſcopus concedere poſſit? Con-
gregatio cenſuit poſſe, & ad eum ſpectare.*
Quod ampliatur primo, quod habens patrimoniũ
77 † ſufficiens poteſt promoueri ad ſacros ordines, licet
expreſſe non aſſignetur ſibi patrimonium in titu-
lum, nec dicatur ad titulum patrimonij, ſed ſatis eſt,
quod illud habeat, & ſuccedit loco tituli, gloſſ. *in ca-
pit. ſi Epiſcopus, verbo titulum. de præbend. in ſexto.* Ab-
bas in capit. tuis, numero tertio. de præbend. & Gamba-
rus *dict. lib. 6. numero* 137. & fauet Concilium *dict. ca-
pit. 2.*
78 Si tamen aliquis † haberet plura bona, ſeu bene-
ficia, & ad titulum aliquorum ſpecialiter, ſeu no-
minatim ordinaretur, illa ſolum eſſent titulus, &
non alia.
79 Secundo ampliatur, vt etiam ad titulum † donatio-
nis poſſit quis ordinari, Zechus *de republica Eccleſia.
cap. de clericis, ſub num. 7. verſi* 84. vt in ſequentibus
declarationibus S. Congregationis 1. *ad titulum dona-
tionis alicuius poteſt quis ordinari, ſi ita Epiſcopus iudi-
cauerit aſſumendum pro neceßitate, vel vtilitate Eccle-
ſiarum, & ſi donatio eſt realiter vera, & non ficta, quæ
deinceps alienari non poßit, abſque Epiſcopi licentia, dõ-
nec beneficium ſufficiens adeptus fuerit, vel aliunde ha-
beat vnde viuere poßit.*
Secunda, *poteſt aliquis ad ſacros ordines promoueri
ad titulum bonorum, quæ donantur, ſi tamen Epiſcopus
iudicauerit eum aſſumendum pro neceßitate, vel com-
moditate Eccleſiarum donationesque huiuſmodi vere,
& abſque vlla fraude in forma valida fiant de tot bo-
nis, quod promouendo ſufficiat ad vitam honeſte ſuſten-
tandam, quæque deinceps nullo modo alienari poßint ſine
licentia Epiſcopi, donec beneficium ſufficiens adipiſca-
tur, vel aliunde habeat, vnde viuere poterit.*
80 Tertio ampliatur, † vt etiam familiares trienna-
les Epiſcoporum, alias ſibi non ſubditi poſſunt ab eis
ordinari ad titulum patrimonij, vel penſionis, Mart.
Anton. Genuen. *dict. capit.* 81. *numer.* 3. cum Flam. Pa-
riſio, *de reſignatione benefic. libro quarto, quæſtione* 2.
numero 91. *qui ait, quod text. Concilij Tridentin. capit.
nono, ſeßion. 23. de reformatione, die* 14. *Aprilis* 1575.
*per Sanct. Congregationem fuit ampliatus procedere, ſi
familiari dederit ſufficiens patrimonium*, & ſunt ſe-
quentes declarationes eiuſdem Sanct. Congrega-
tionis.
81 Prima, † *pro neceßitate, & commoditate Eccleſiarum
ad titulum patrimonij, poſſunt etiam ordinari familiares
triennales Epiſcoporum,* iuxta formam capituli noni,
ſeſſ. vigeſima tertia. *Sed tamen debent aſcribi Eccle-
ſiis, pro quarum neceßitate ſunt ordi nati,* iuxt. decrm,
cap. 16. ſeſſ. 23.
Secunda, *Epiſcopus ordinat familiarem ſuum, ad ti-
tulum penſionis, ſi pro neceßitate, vel commoditate ſua-
rum Eccleſiarum iudicat ordinandum.*

Tertia ſuper d. c. 9. † *Familiaris Epiſcopi, de quo* 82
*hoc decretum loquitur, poteſt etiam ordinari ad titulum
patrimonij ſi illud ſufficiens habuerit, ſi Epiſcopus ita iu-
dicauerit pro neceßitate, aut commoditate ſuæ Eccleſiæ,
& certæ Eccleſiæ aſcribatur, vbi ſuo munere fungi de-
beat,* iuxta c. 16. infra hac eadem. ſeſſ.
Quarta ſuper d. c. 16. ibi, *non aſcribatur, quod etiam
locum habeat in familiaribus triẽnalibus Epiſcoporum,
qui ad titulum patrimonij poßint promoueri, nam & iſti
debent aſcribi alicui Eccleſiæ ordinantis.*
Circa † quod † tamen de aſcribendo certæ Eccle- 83
ſiæ videnda ſunt dicta infra, *à n.* 98. & triennium in
terminis, *dict. cap.* 9. ſufficit, quod incipiat antequam
fuiſſet Epiſcopus, vt S. Cong. cenſuit ſuper *d. c.* 9. his
verbis, *ex identitate rationis ſufficit, quod trienniũ in-
ceperit, antequam fuiſſet Epiſcopus.*
Debebit tamen Epiſcopus ſtatim re ipſa † benefi- 84
cium illi conferre, *ex d. c.* 9. quod habet locum, etiam
in minoribus, & prima tonſura, Nauarr. *conſil.* 11. *de
temporibus ordinatio.* Rota *deciſ.* 73. 1. *part.* 1. *diuerſor.*
Emanuel Rodriguez *in ſumm.* 2. *tom. ca.* 14. *num.* 10. P.
Ledeſm. *c.* 8. 5. *concl. & cenſuit S. Cong. vt in ſequenti
declaratione ſuper eo. Habet locum hoc decretum, etiam
in minoribus ordinibus, vt teneatur Epiſcopus, etiã con-
ferre beneficium, ac etiam, in prima tõſura.* & illud ver-
bum *ſtatim,* intelligitur, id eſt, incontinenti, & † abſ- 85
que interuallo, Flam. Pariſ. *d. lib.* 4. *quæſtion.* 2. *n.* 95. vt
in ſequenti declaratione, *ſup. d. c.* 9. *ibi ſtatim, inconti-
nenti, & ſic cenſuit Cong. quod Epiſcopus, qui contulit
primam tonſuram familiari ſuo non ſubdito, qui tamen
per quinquennium ſecũ commoratus eſt, non dicatur ſa-
tisfeciſſe huic decreto per collationem beneficij illi factam
infra annum, etiam in vndecimo menſe, poſt d. primam
tonſuram.* Refert Flaminius ſupra *numero* 92. *dicens,
die* 22. *Maij* 1586. *Congregationem Concilij, ita cen-
ſuiſſe.*
Non tamen poteſt Epiſcopus diſpenſare † cum 86
ſuo familiari triennali, alias non ſubdito ſuper ille-
gitimitate, etiam ad minores ordines, Nauarrus *con-
ſil.* 13. *de temporibus ordinatio.* & Genuen. *d. c.* 81. *nu.* 3.
Eman. Rodriguez, & P. Ledeſma ſup. nec ſuper in-
terſtitiis, Nauarr. *conſil.* 12. *eod. titul.* & Genuen. † ibi 87
Mandoſ. & Ledeſm. niſi pro Eccleſiæ ſuæ vtilitate,
vt in ſequenti declaratione S. Congreg. *Cong. cenſuit,
& declarauit, quod licet Epiſcopus poßit ordinare fa-
miliarem ſuum triennalem, ſibi alias non ſubiectum, &
dare illi dimiſſorias ad ordinandum à quocumque, di-
ſpenſare tamen non poteſt ſuper interſtitiis, de quibus c.*
13. & 14. *niſi pro Eccleſiæ ſuæ vtilitate.* Licet in inter-
ſtitiis, & quacunque irregularitate poſſe Epiſcopũ
laico familiari diſpenſare, teneat Thom. Sanch. *lib.* 8.
diſp. 1. *n.* 25.
Et iſta intellige de familiari non habente † ibi an- 88
tea beneficium, prout loquitur Concilium, nam ſi
haberet beneficium, poſſet Epiſcopus ratione illius
eum ordinare, tanquam ſubditum, diſpenſareque in
illegitimitate, & interſtitiis, licet non eſſet trien-
nalis, nec ſtatim ei beneficium conferret, ſicut quẽli-
bet alium beneficiatum ſuæ diœceſis, *iux. capit. cum
nullus, de temporibus ordinationum in* 6. & ibi Docto-
res, & Rebuff. in praxi, *titul. de clericis, & à quibus
nu.* 24. *& quæ diximus cap. præced.* & ita ſentit Flam.
Pariſ. *d. lib.* 4. *quæſt.* 2. *à num.* 93. quicquid Mart. Anto.
Genuen *cap.* 47. *num.* 3. *difficultat.* Et ita ſunt acci-
pienda, quæ tradit Zerola in praxi Epiſcopali 2. *par.
verb. ordo.* §. 5. 6. & 7. qui ſatis confuſe, & inuolute
loquitur prout ſolet. † aduertendum eſt autem, 89
quod ſi quis ordinaretur ad tit. patrimonij, ſine vlla
neceſ-

neceſſitate, vel commoditate Eccleſiæ, contra decre-
tum Concilij *d. cap. ſecundo.* nullam incurreret pœ-
nam vel ſuſpenſionem, etiam ſtante *d. conſtitutione*
Sixti V. contra male promotos, quoniam in hoc ca-
ſu, nec Concilium, nec d. conſtitutio Sixti, vllam
90 pœnam imponunt; nec obſtabant illa verba † d. con-
ſtitutionis, *vel alias male promouerit,* quia non con-
prehendunt hunc caſum ſupra ſpecificatum *ad l. doli
clauſula. ff. de verborum obligat. & l. ſanctio legum. ff. de
pœnis.*
91 Et in particulari redeundo † ad id vnde digreſſi
ſumus, quod hodie ſtante diſpoſitione Concilij *d.
cap.* 2. non poſſit quis ordinari ad titulum paternæ
hæreditatis, quantumuis pater ſit diues, & pauper nõ
dicatur, qui patrem habet diuitem. Surdus de ali-
mentis, *tit. primo, quæſtion.* 23. *numer.* 12 *& quæſt.* 33. *n.*
30. *& quæſt.* 103 *numer.* 3. *& quæſt.* 108. *numer.* 8. *& ti-
tul.* 7. *quæſt.* 37. *num.* 3. Molina de iuſtitia *tomo* 1. *tra-
ctat.* 2. *diſputat.* 146 *verſ. illud præterea*, & Thom.
Sanchez, de matrim. *d. c.* 8. *diſp.* 19. *num.* 21. tradit Fla.
Pariſius *d. lib. ſecundo quæſt. ſexta num. vigeſimooctauo,*
namq; requiritur, quod vere, & realiter habeat pa-
trimonium quod ſit, vel ex hæreditate patris, vel ei do-
92 natum † à patre, vel alio, vt patet *in d. c.* 2. Concilij i-
bi, *patrimonium vero; vel penſionem obtinentes,* & ib
*quoque prius perſpecto, patrimonium illud, vel pen-
ſionem vere ab illis obtineri.* & patet etiam ex decla-
ratione Congregat. infra adducta, *n.* 96.
93 Et, quod ad titulum alieni beneficij, vel † ſtipen-
dij ab Epiſcopo aſſignandi ſuper fructib. ſuæ menſæ
non poſſit hodie quis ordinari, fuit deciſum per S.
Congregationem Concilij, vt in declaratione ſeq.
*ante promulgationem Sanct. Concilij Tridentini Epiſco-
pus poterat promouere clericos ſuos ad diuerſos titu-
los,* 1. *ad tit. beneficij.* cap. ſanctorum. 70. diſtin. 2. *ad ti-
tulum paternæ hæreditatis,* cap. Epiſcopus, de præben.
in fin. *ſeu ad titulum proprij patrimonij*, cap. tuis de
præben. 3. *ad titulum alieni beneficij.* cap. poſtulaſti de
iure patron. cap. per tuas d. 3. de ſimonia, & Felin. in
cap. in noſtra de reſcrip. cor. 34. n. 31. 4. *ad titulum ſti-
pendij ab Epiſcopo ſibi aſſignandi ſuper fructibus ſuæ mẽ-
ſæ Epiſcopalis* ad c. Epiſcopus de præben. *Abb.* in ca.
cum ſecundum. nu. 11. col. 5 *ad titulum penſionis, ſeu
ſtipendij à laico aſſignandi, Rota* deciſ. 11. de præben. in
antiquioribus, & 39. de reſcrip. in antiquis cum aliis,
*quæritur an, eum vrgeat neceſſitas, vel commoditas Ec-
cleſiarum ſuarum, poterit ad omnes ſupradictos titulos
clericos promouere? Cong. cenſuit, quoad tertium, &
quartum, non poſſe, quoad ſecundum, in terminis tan-
tum, in quibus Concilium loquitur, nempe pro neceſſita-
te, vel vtilitate Eccleſiæ, & dummodo talis laicus ſit ve-
re facultatib. idoneus, atque in forma valida obliget ſe,
ſuosque ſucceſſores ad præſtandum hoc ſtipendium, & nõ
alienandum, ſine licentia Epiſcopi, illa bona ſuper qui-
bus aſſignatum erit illud ſtipendium, hacque obligatio
duret, donec ordinatus beneficium ſufficiens, aut penſio-
nem aliunde eſſet adeptus.*
94 Et quamuis in iſta declaratione dicatur † poſſe
quem ordinari ad titulum penſionis, ſeu ſtipendij à
laico aſſignati, in terminis Concilij, nempe pro ne-
ceſſitate vel vtilitate Eccleſiæ, id tamen ita accipien-
dum eſt, ſi laicus imponat, & aſſignet talem penſio-
nem, ſeu ſtipendium ſuper certa re fructifera ad
modum cenſus vitalitij. Tunc enim penſio iſta ſeu
ius illam percipiendi, quod poteſt vocari cenſus, ſeu
annuus redditus, eſt ius quoddam reale proprium
illius, atque adeo, ad tit. proprij patrimonij ordina-
95 tur; ſicut poſſet ordinari ad titulum † cenſus, quem
ipſe ordinandus alias haberet, ſiue ad ſuam vitam, ſi-
ue perpetuo, etiam redimibilia cum annui redditus
inter immobilia computentur, *clem. exiui, §. cumque
annui redditus. de verborum ſignificatione,* Tiraq. *de re-
tractu* Lignagier. *§.* 1. *gloſ.* 6. *ex nu.* 4. Ant. Gabr. *de
verborum ſignificatione, concl.* 8. & Redoanus *de rebus
Eccleſiæ, non alienan. rub.* 13. Couar. *li.* 3. *vari. c.* 7. *nu.* 2.
verſi. 2. Matienço *in l.* 7. *tit.* 11. *li.* 5. *recopilatio. gl.* 1. *à n.*
18. *&* Solis, qui plures citat. de cenſibus, *l.* 1. *c.* 7. *n.* 2. *&
l.* 2. *c.* 3. *à nu.* 32. *&* 2. *tom. l.* 1. *c.* 1. *n.* 3. Quamuis in cenſu
redimibili, quia attento futuro euentu, & redem-
ptionis tempore inter mobilia cenſeatur, Molin. de
Hiſpan. primog. *li.* 2. *c.* 10. *n.* 6. & Licen. Antonius
Gomez *de cenſibus c.* 3. *n.* 4. adhibenda eſſet cautio, † 96
vt ſi redimeretur, pecunia ex iudicis decreto apud i-
doneas perſonas deponatur, vt iterum collocetur, vt
alias circa maioratus tradit Molina ſup. alias enim
illud non procedet, vt in declaratione ſequenti S.
Cong. Concilij, *an per Bullam Sixti V. cõtra male pro-
motos intelligatur derogatum conſuetudini quorundam
locorum, vbi propter penuriam ſacerdotum, ad ſacros or-
dines promouere ſolent, qui ſuper alienis bonis aſſecura-
tionem habent victus, & aliarũ rerum neceſſariarum cũ
cautione certa, ſine alio tit. beneficij, vel patrimonij, & an
in illis inopia laborantibus ſufficiens patrimonium dici
poterit, quod habet annuũ redditum* 25. *ſcutorum, quo-
ad primum ſua ſanctitas conſulta, non approbat talem
conſuetudinem, ſed vult patrimonium, ad cuius titulum
ordinandus promoueri debet, eſſe rem certam fructife-
ram, de qua ipſe diſponere valeat, ac propterea omnino
prohibet talis conſuetudinis obſeruantiam. Quoad ſe-
cundum vero Ordinarij arbitrio relinquit hoc iudiciũ,
an tale patrimonium ſufficiat, propter diuerſitatem loco-
rum, cum in vno ſufficiat, quod alibi non erit ſufficiens,
dummodo animaduertatur bona eſſe ipſius ordinandi
propria, ac ab omni contractuum ſimulatione, & cæteris,
quæ ab amicis, & coniunctis fieri in huiuſmodi caſibus
ſolent, penitus libera, & aliena.*
Quamuis aliquando ob penuriam ſacerdotum, † id 97
ſpecialiter conceſſum eſt, vt in declaratione ſequẽ-
ti, *ob penuriam ſacerdotum, quandoque conceſſum eſt
ordinari, ſine beneficio, vel patrimonio, dummodo quis
ſpondeat ſe neceſſaria ordinandis miniſtraturum.* Et tra-
dit Flam. Pariſ. *d. lib.* 2. *q.* 6. *nu.* 11. & Zechus de repu-
blica Eccleſ. *c. de clericis, ſub n.* 7. *verſi.* 94. qui tamen
male videtur velle, id poſſe ſemper fieri, ſine ſpecia-
li diſpenſatione Papæ.
Nec poterit quis † ordinari ad titulum ſeruitij in 98
aliqua Eccleſia, cui aſcribatur, vt male aiunt Flam.
Pariſ. ſup. *num.* 33. Salcedo *d. cap.* 10. *num.* 9. *in nouißima
editione,* Zerola in praxi Epiſcopali, 1. *par. verb. dimiſ-
ſoriæ, §.* 5. 1. *dub.* & Genuen. *d. cap.* 81. *ſub nu.* 2. & alle-
gant Mayolum, ſupra *num.* 2. qui tamen id clare non
dicit, nec id probat capitulum Concilij, *ſeſſ.* 23. *de re-
formatione* †, nam ibi non agitur de promouendo ad 99
titulũ ſeruitij in aliqua Eccleſia, ſed de promotis ad
titulum patrimonij aſcribendis ſeruitio alicuius Ec-
cleſiæ, pro cuius neceſſitate, vel vtilitate promouẽ-
tur. † Quamuis non poteſt cogi quis, vt gratis inſer- 100
uiat illi Eccleſiæ, pro cuius neceſſitate, vel vtilitate,
ſeu commoditate aſſumitur, vt cenſuit S. Cong. &
*ita colligitur, ex ſequenti declaratione S. Congregatio-
nis ſuper* † *d. cap.* 16. *hoc fiat in ipſa promotione, nam* 101
*poſtea fieri non poteſt, ordinatus enim ad titulum patri-
monij, & nulli Eccleſiæ tempore ordinationis aſcriptus,
non poteſt amplius aſcribi.* Nec Flamin. ibi refert, ita
definiſſe S. Congreg. † vt ei imponit Salcedo, & Ge- 102
nuen. ſup. ſed quod aſcriptus certe Eccleſiæ à nullo

Epiſcopo recipiendus eſt, ſine Ordinarij licentia. *Et in declarationib. ſequentibus ſuper dicto cap. 16. clericus iuxta hoc decretum certæ Eccleſiæ aſcriptus, à nullo Epiſcopo recipiendus eſt, ſine Ordinarij licentia, ſecus, ſi nullum beneficium habeat in titulum requirens reſidentiam, aut nulli loco ſit aſcriptus, quia tunc ab omnibus Epiſcopis recipi poteſt, & eius Ordinarius dimiſſorias concedere debet.*

103 Quæ tamen aſcriptio alicui Eccleſiæ, † non videtur obſeruari, nec eſſe in vſu, vt videmus, & aduertit Quintanaduennas *dict. libr. tertio numer. ſexageſimooctauo.*

104 At ſeminariſta poteſt ordinari ad titulum † ſeruitij beneficij ſeminario vniti, vt S. Congregatio cēſuit his verbis. *cooptari in Collegium ſeminarij non poſſunt ordinari ad titulum ſeminarij, niſi ob cauſam inſeruiendi beneficio, quod forſan eſſet ſeminario iunctum. poterit enim ordinari ſub certa aſſignatione fructuum in ſeminario facta cauſa inſeruiendi beneficio, iuncto ſeminario, & cui inſeruiat, donec alteri prouiſum fuerit de congrua ſuſtentatione.* Flam. ſup. *num.* 32. & Salcedo *dicto numer. nono* Zerola *prima par. verb. ſeminarium*, §. 6. & Zechus *d. cap. de clericis ſub nu. 7. ver. 8.* & Genuen. *d. c. 8. ſub. n. 2.*

105 Et ex d. decreto Concilij c. 2. & declaratione † S. Congregationis, ſupra adducta *n.* 96 apparet patrimonium, ad cuius titulum quis ordinatur, debere conſiſtere in re immobili, & fructifera, & conſequenter non poſſe quem ordinari, ad titulum patrimonij, in mobilibus, & alias tanquam ordinatum ſine titulo ſufficienti, & legitimo incurrere pœnam, ſi qua eſſet poſita contra ordinatos, ſine titulo, quamuis contrarium teneant Nauar. *conſil. trigeſimo-*
106 *quarto de temporibus † ordinatis.* & Zerola *in praxi 2. p. verb. dimiſſoriæ, §. 8.* nempe talem non incurrere ex eo aliquam cenſuram, curare autem debere, vt quam primum titulus bonorum mobilium conuertatur in bona immobilia ad mentem Concilij Triden. & ſequitur Flam. Pariſ. *ſupra n.* 15. & quamuis contrariū ſentiant Ludo. Lopez, Man. Rodriguez, & Ledeſma infra relati, *n.* 152.

107 Apparet etiam, *ex d. decreto Concilij. † declarationibus adductis* beneficium, vel patrimonium, ad cuius titulum quis ordinatur, debere eſſe ſufficiens ad victum honeſtum, Nauar. *conſil.* 14. *n.* 2. *& conſil.* 23. *de temporibus ordinatio. & de oratione cap.* 21 *n.* 11. Salcedo ſupra *n.* 4. *&* 11. Flam. Pariſ. *n.* 13. Enriquez *li.* 10. *c.* 17. §. 3. Man. Rodriguez, 2 *tom. c.* 15. *n.* 3. *&* 6. & P. Ledeſma *d. c.* 7. *de Sacramento Ordinis, conc.* 5. *&* 7.

108 Quod procedit non ſolum, † ſi beneficium ſit nouiter erectum, ſed etiam, ſi eſſet antiquum. Candelabrum aureum in d. explanatione conſtitutionis Sixti V. notab. 11.

109 Quod etiam verum erat de iure antiquo † *c. Epiſcopus, & c. cuius de preb.* quamuis aliud de iure antiquo in beneficio dicat Nauar. ibi, quē ſequitur Man. Rodrig. *ſup. d. n.* 6. reprehēdit tamen Salcedo *d. n.* 4.

110 Poterit tamen quis promoueri † ad ſacros Subdiaconatus, & Diaconatus ordines ad titulum beneficij, non obſtante, quod non lucretur illius fructus, niſi poſt ſuſceptum presbyteratus ordinem, vt S. cong. Concilij cenſuit, his verbis, *poteſt Epiſcopus ordinare ſubditos ſuos ad ordines Diaconatus, & Subdiaconatus ad titulum, portionem Eccleſiarum matricum, non obſtante, quod non participent de fructibus illarum, niſi poſt ſuſceptum Presbyteratus Ordinem.*

111 Et beneficium debet habere † redditus certos, nec poteſt quis ordinari ad tit. beneficij, quod habet redditus incertos, vt ex S. Congregat. tradit Mar. Ant. Genuen. *d. n.* 2. & quod beneficium, † aut patri- 112
monium dicatur ſufficiens in propoſito, relinquitur arbitrio boni viri, & prudentis Ordinarij, *argu. l.* 1. *& quæ ibi notantur, ff. de iure deliberan.* vt per Salcedum *d. n.* 4. Flam Pariſ. *n.* 14. Man. Rodri. *n.* 9. Vgolin. *d. c.* 61. *de irregul. n.* 6. Zerolam in praxi Epiſcopali, 1. *par. v. e. b. dimiſſoria.* §. 5. 4. *dubio, &* 2. *p. eod. ver. ad ſi.* Genuen. *d. n.* 2. & Ledeſ. *d. concl.* 7. vt patet ex declaratione † adducta, *num.* 96. iam vt alias S. Cong. 113
cenſuit, *Quantitas patrimonij, ad quod quis promoueri poſſit, non taxatur, ſed remittitur ad terminos Concilij.*

Sufficit tamen, † quod ſit ſufficiens ad honē- 114
ſtam, & commodam ſuſtentationem cuiuſlibet clerici, nec opus eſt attendere ad qualitatem ordinandi, vt nobilitatem, &c. nam concilium, & ius antiquum ſolum requirit ſufficientiam, ad honeſte viuendum, ita, vt non cogatur mendicare. Et ita tenet vt probabilius P. Ledeſ. *d. concl.* 7 cum Nauar. *d. c.* 21. *de orat. n.* 11. qui tamen ibi id non dicit.

Quamuis contrarium teneant † Rebuf. *in praxi, tit.* 115
de reſcrip. in forma communi, n. 24. Caldas Pereira, *in l. ſi Curatorem habent. C. de in integrum reſtit. ver. leſis, n.* 112 Salcedo *d. n.* 4. Zerola ſup. Man. Rodrig. *d. n.* 9. & Candelabrum *d. not.* 11. dicentes, attendendam eſſe qualitatem ordinandi, vt nobilitatem, &c. Quorū † ſententia mihi videtur rigida, nec in praxi ſeruari, 116
nam in propoſito nō requiritur, quod poſſit viuere decēter, iuxta ſuam qualitatē in particulari, ſed iuxta qualitatem clerici. Et ſic eſt † accipiendum quod tra- 117
dit Nauar. *de orat. miſcell.* 62 *n.* 3. *verſ. ſicut, quod Concilium, & n.* 7. *verſ. contra tamen, & nu.* 8. *alias miſcell.* 17. *&* Flam. Pariſ. de reſigna. *lib.* 5. *q. vlt. n.* 155. *&* 156. qui dicunt, quod Conciliū d. c. 2. dum ſtatuit, ne quis ratione beneficij ad ſacros ordines promoueatur niſi illud ſibi ad victum honeſte ſufficiat, non eſt intelligendum de beneficio quod ſufficiat ad viuendum decenter, & commode, iuxta qualitatem perſonę, ſed de beneficio, quod ſufficiat ad viuendum, ita vt non cogatur mendicare, & ſit beneficium valoris 30. vel 40. aureorum, & communiter beneficiū 50. aureorū haberi pro ſufficienti ad ordinem ſacrum, qui tamen male ponit differentiam, † inter poſſe viuere hone- 118
ſte, & poſſe viuere decenter, ſeu cōmode, nā idē ſunt, & Conc. d. c. 2. pro eodem ſumit tex. honeſte, & verbum cōmode. Et Mar. An. Genuen. ſupra † ait Nea- 119
poli non ordinari, niſi habentes ad minus annuos redditus ducatorum triginta ſex, & in ſinodo Hieracen. facta. ſub Epiſcopo † Vincentio Bonardo, im- 120
preſſa Romæ *anno* 1598. *titulo* 11, *c.* 2. dicitur ad ſacros ordines promouendi, oportet vt vel beneficium habeant Eccleſiaſticum, vel patrimonium, quorū vtrūque valoris ſit ducatorum viginti quinque, & ſaltem realiter, & cum effectu poſſideant.

Ex quibus infertur primo, quod obtinens benefi- 121
cium, etiam † curatum non ſufficiens ad honeſtam ſuſtentationem, non poteſt, nec tenetur ad eius titulum ſacris ordinari, vt cenſuit, S. Cong. Concilij his verbis, *quæritur, an obtinens parrochialem Eccleſiam inſufficientem ad victum teneatur promoueri ad ſacerdotium infra annum,* iuxta c. licet canon. *cum Concilium videatur declaraſſe* d. c. licet *intelligi de beneficio Eccleſiaſtico ſufficienti ad victum, imo prohibeat poſſe promoueri ad ſacros ordines. Cong. cenſuit non teneri, ſed tantum expedire, vt ſanctiſſimus declaret eum debere dimittere, ſanctitas ſua probauit hanc ſententiam vt dimittat.*

122 Secundo infertur ſacris ordinatos † ante Conc. ad titulum non ſufficientis beneficij, vel patrimonij, non poſſe promoueri ad ordines ſuperiores, niſi forte adepti eſſent vnde congrue ſuſtentari poſſent, vt cenſuit S. Cong. Conc. in vna Seguntina his verbis, *quid agendum ſit de his, qui aliquas idonei, & propter eorum ſufficientiam, vel Eccleſ. vtilitatem, ad titulum non ſufficientis patrimonij, vel benefic., ante Sixti conſtitut. publicationem fuerunt ad ſacros, non tamen ad Presbyt. ordines promoti, de iam promotis ad titulum non ſufficientis patrimonij, vel benef. reſpondet Cong. non promouendos ad ordines ſuperiores, niſi conſequuti fuerint, vnde congrue ſuſtentari poterunt.*

123 Et in vna Surrentina, ſic reſponſum eſt. *ſi † quis ante Concilium iam erat Subdiaconus ordinatus abſque titulo beneficij, poterit is poſtea abſque titulo promoueri, dummodo ſaltem patrimonium habeat.* Refert Suarez
124 ſup. *n.* 39. & † dicit idem eſſe, ſi quis poſt Concilium, abſque vero titulo Diaconus, vel Subdiaconus factus eſt, nam, etiam ſublata ſuſpenſione non poteſt, ſine vero titulo alium ordinem ſuſcipere.

125 Tertio infertur habentem beneficium, vel † patrimonium inſufficiens, non poſſe promoueri etiamſi cum eo, & pitantiis, & aliis emolumentis, quæ ex exercitio ſacrorum ordinum lucrari poteſt, haberet honeſtum victum, & etiamſi Epiſcopus obliget ſe ſuppleturum, nec etiam qui ex induſtria, & honeſto officio, vt muſicus, vel grammaticus poteſt ſuſtentari, quamuis habens beneficium inſufficiens de per ſe, iuncto tamen patrimonio, ſufficiens poſſit ordinari, vt per Zerolam, *d.* 1. *p. verb. dimiſſoriæ, §.* 52. *dub.* & Genuen. *d. n.* 2. Et cenſuit S. Cong. Concilij,
126 in vna Seguntina, his verbis, † *an clericus aliquis idoneus habens beneficium inſufficiens de per ſe, ſed iuncto patrimonio habeat quod ſufficiat ad honeſtam vitæ ſuſtentationem, promoueri.* cong. cenſuit poſſe Epiſcopū, iuxta. formam c. 2. ſeſſ. 21. *non obſtante Bulla Sixti Papæ V. quod ſi cum beneficio, aut patrimonio inſufficienti iungantur pitantiæ, eleemoſinæ, anniuerſaria, cōfraternitates, & alia emolumenta, quæ ex celebratione Miſſarum in exercitio ſacrorum ordinum, ſi ad eos promoueantur, percipere, & lucrari poſſunt, quæ omnia ad victum honeſte ſufficiant, an poterint promoueri, etiam ſi cum beneficio, aut patrimonio inſufficienti iungantur pitantiæ, elemoſinæ. Cong. reſpōdit non poſſe, an poſſit promoueri, etiā ſi nihil prædictorū vel minus ſufficiēter haberet, ſi Epiſcopus obliget ſe ſuppleturū, quod ad alimēta ſufficiat, quoque habent, vnde ſe ſuſtentare poſſit, etiam ſi Epiſcopus obliget ſe ſuppleturum alimenta, cenſuit item non poſſe. Quid ſi tantum habeat, quod ex induſtria, vel honeſto labore lucretur, puta, quod muſicus, magiſter grammaticæ, pictor, aut alterius licita profeſſionis, id quod ſit ſufficiens ad ſuſtētationem vitæ, an poſſit promoueri, de induſtria vel honeſto labore, cenſuit item non poſſe.*

Quarto infertur, non poſſe quem ordinari, ad ti-
127 tulum literaturæ, † quantumcunque ſit literis gradu, & Collegio inſignis, vt tenent Salcedo, *dict. cap.* 18. *n.* 7. *in nouiſſima editione*, Genuen. *d. nu.* 2. & Pet. Ledeſma *d. c.* 7. *ante vltimam concluſionem*, & ita etiam
128 tenet Manuel Rodriguez ſupra *n.* 15. ſaltem † in Baccalaurio, in Theologia, vel iure canon. qui eſt bonus Scholaris, & ita cenſuit S. Cong. vt patet in declaratione ſequenti, *in Concilio Vlisbonen. decretum fuit promouendos ad titulum litteraturæ, iuſſit ſanctiſſimus deleri, & dixit ſe daturum breue Cardinali Portugalliæ, vt ſolos Doctores in iure canon. vel Theologia poſſit ipſe Cardinalis præuio examine à ſe facto promouere ad ſacros ordines, ad eum titulum litteraturæ, quæ in re ſuam grauat ſcientiam.*

Quamuis contrarium teneant plures moderni, † 129
Cordoua in ſumm. *q.* 36. Enriquez *dict. l.* 10. *cap.* 17. *ad fin. & lib.* 13. *cap.* 37. §. 2. *& li.* 14. *ca.* 5. §. 3. *Maxime gl. c. & Vega,* 1. *par. ſummæ, cap.* 1. 57. *caſu primo,* qui dicunt, ita practicatū, & Enriquez ait tenuiſſe multos Doctores conſultos, & poſt hæc Gonçalez *ad regul. de menſibus gloſſ.* 4 *numer.* 36. dicens, ita conſuluiſſe, quorum ſententia alias mihi vera viſa fuerat ex æquitate, † & Epicheia. 5. infertur non poſſe quem promo- 130
ueri ad titulum de futuro, & in ſpe etiam certa, puta ad beneficium, quod quis expectat, ſeu ad quod eſt præſentatus, nominatus, vel poſtulatus, cum Concilium clare requirat titulum de præſenti habituum, & poſſeſſionum, & ita contra Mayolum *d. l.* 4 15. *num.* 5. quem ſequitur Sayrus de cenſuris *l.* 4. *c.* 14. *numer.* 19 recte tenuit Salcedo ſup. *numero* 6. & Man. Rodr. *nu.* 10. & Ledeſm. *ſupra poſt octauam concluſionem*, inde inferens nominatum, & electum in concurſu, ad parochialem vacantem in menſe Apoſtolico, non poſſe interim ad eius titulum ordinari, & ante Concilium † docent Io. Andr. & Francus *ſi* 131
Epiſcopus. de præben. in 6. vnde ſubinfertur non poſſe aliquem promoueri ad † titulum coadiutoriæ etiam 132
perpetuæ, cum futura ſucceſſione. Ledeſma *ſupra* 11. *concluſion.* 2. *difficultate*, niſi forte ratione illius habeat congruam, † tunc enim poſſet ordinari ad titulum illius, non tanquam ad titulum beneficij, ſed illius iuris percipiendi congruam aſſignatam, tanquam ad titulum penſionis. ita Nauar. *de oratione c.* 20. *n.* 18. Salcedo ſupra *nu.* 7. Man. Rodriguez, *n.* 13. & Ledeſma ibi. & ita erit, intelligendus Gonçalez *gloſſ.* 5. §. 9. *n.* 8. qui abſolute ait, quod poteſt quis ordinari ad titulum coadiutoriæ.

§. 1.

De aliis Dubiis.

SVMMARIA.

AN ordinatus ad titulum beneficij non poſſeſſi aliquam pœnam incurrat, numero 133 cum ſequentibus, ſoluitur non incurrere licet peccet, & licet ex conſtitutione Sixti iam reuocata incurreret ſuſpenſionem.

An ordinatus ad titulū patrimonij, alias ſufficientis, qui tantundem, vel multum debet, dicatur ordinatus ſine titulo ſufficienti, & incurrat pœnam poſitam contra ordinatum ſine titulo, n. 136. cum ſeqq. vſque ad 145. reſoluitur negatiue.

An, ſi quis fuerit ſacris ordinatus ad titulum beneficij poſſeſſi ſine Canonico titulo peccet, & incurrat pœnam, ſi qua eſſet contra ordinatos ſine titulo, numero 146. cum ſequentibus. reſoluitur probabiliter negatiue.

Si capitulum ſede vacante, infra annum daret dimiſſorias alicui arctato ratione beneficij de facto poſſeſſi, non haberent locum pœna Concilij, n. 149.

An ordinatus ad titulum patrimonij donati cum pacto de non petendo, ſeu de illo reddendo, ſit ordinatus ſine titulo, & incurrat aliquam pœnam, numero 150. cum ſequentibus. reſoluitur ordinatum cum patrimonio, ſeu donatione fictis, eſſe ordinatum ſine titulo, ſecus vero in ordinato cum patrimonio donato cum pacto, ſeu conditione de illo reddendo poſt ordinationem.

Fictadonatio quæ cenſeatur, numer. 153. cum ſequentibus.

Melioratio facta filio pro ſuſcipiendis ordinibus, etiam ſine traditione eſt irreuocabilis, n.156.157.& 158.

An donatio pro ſuſcipiendis ordinibus filio ſimpliciter facta conferri debeat ſeu imputari in legitimam, nu. 159. reſoluitur affirmatiue contra aliquos relatos. nu. 160.

Textus in c.penul.& c. per tuas de ſimonia, ſolum agit de ordinato cum pacto ſimoniaco facto cum ordinante, ſeu præſentante ad ordinem, quale non eſt pactum, de reſtituendo patrimonio donato, factum cum donante, num.168.

Donans patrimonium alicui ad ordines poteſt apponere pactum, & conditionem de eo reddendo, cum ordinatus habeat alias vnde viuere poſſit, n.169.

Ordinatus ad titulum patrimonij, quod fuit renuntiatum, ſeu reſtitutum donatori ante ordinationem, ſiue libere, ſiue ex pacto appoſito, eſt ordinatus ſine titulo, n.170.& idem, ſi interuenit pactum, ſeu conditio de illo reſtituendo ante ordinationem, quamuis de facto nō ſit reſtitutum, n.171.

Renuntiatio patrimonij donati facta, antequam ordinetur valet, nec eſt ſimoniaca. quamuis renuntiatio alimentorum præſtādorum ab ordinante. vel præſentante, non valeat, n.172. cum ſequentib.

Ordinatus ad titulum patrimonij, qui poſt ordinationem illud retro donat, vel alienat, quamuis peccet, non incurrit ſuſpenſionem, nec eſt ordinatus ſine titul. n.175. & 176.

Alienatio patrimonij, ad cuius titulum quis eſt ordinatus, eſt nulla ex concilio, quod tollit potentiam alienādi, per illa verba, alienari nullatenus poſſint, maxime propter verbum nullatenus, quod inducit nullitatem actus ipſo iure, n.176. cum ſequentibus licet ante Concilium poſſet alienari, n.181.

Ordinatus ſacris ordinibus ad titulum patrimonij, ſi illo renūtiante ad ſuperiores promoueatur, non eſt ſuſpenſus, nec promotus ſine titulo, quia renuntiatio eſt nulla, n.182. niſi renuntians deſineret poſſeſſionem, quæ ex actu nullo amittitur, & transfertur, n.183.

An valat alienatio patrimonij, ad cuius titulum quis fuit ordinatus, facta ſine licentia Epiſcopi, ſi tunc habet beneficium, vel alias vnde viuere poſſit, num. 184. cum ſequentib. reſoluitur valere.

Poteſt occurrere neceſſitas, ſeu cauſa, vt poſſit, & debeat dari licentia alienandi patrimonium, etiamſi ordinatus aliunde non habeat vnde viuere poſſit, nu. 187. & 188.

Cum Epiſcopus ex iuſta cauſa daret licentiam alienandi patrimonium, Epiſcopus maneret ſecurus, etiamſi ordinatus non haberet aliunde vnde viuere poſſet, ſi tamē ſine iuſta cauſa daret licentiam, alienatio teneret, Epiſcopus tamen vltra peccatum maneret obnoxius ad prouidendum ordinato, n.189.

Licentia alienandi patrimonium non poteſt dari per vicarium Epiſcopi ſine ſpeciali mandato, & Epiſcopus in propoſito quis intelligatur, n. 190.

Beneficium, ad cuius titulum quis ſacris fuit ordinatus, non poteſt reſignari, niſi facta mentione, quod ad illius titulum fuit ordinatus, & conſtito, quod aliunde viuere poſſit, nec ſufficit poſtea cōſtare, quod tempore reſignationis haberet vnde viuere poſſet, contra Zanallos, n. 191. & 192.

Adeo facienda eſt mentio in reſignatione beneficij, ſiue coram Papa, ſiue coram Ordinario, quod ad illius titulum fuit ordinatus, quod id traditum eſt pro forma, nec poteſt adimpleri per æquipollens, & alias nulla eſt reſignatio. n.193.& 194.

Reſignatio facta ab eo, qui non habet vnde viuere poſſit, etiam de beneficio ante Concilium obtento, eſt nulla. nu.195.& habet etiā id locum, licet beneficium ſit iuris patronatus, n.196.

Ratio, quare prohibetur quis libere reſignare beneficium ad cuius titulum eſt ſacris ordinatus num. centeſimononageſimoſeptimo.

In ſacris conſtitutus, non poteſt vllo modo beneficium reſignare, etiamſi ad illius titulum non ſit promotus, niſi aliunde habeat vnde viuere poſſit, vt in conſtitutione Pij V. n.198.

Licet iſta conſtitutio loquatur in reſignatiōb. factis coram Ordinario, tamen ſeruatur, & habet etiam locum in curia, n.199.

In curia non admittitur reſignatio in ſacris conſtituti, niſi cum clauſula, quod reſignans aliunde habet vnde viuere poſſit, quæ reſpicit ſubſtantiam gratiæ, & eius verificatio committitur Ordinario, nu. 200. cum ſequentibus.

Clericus in minoribus, non ſolum poteſt libere alienare patrimonium, etiamſi ad illius titulum ſit promotus, ſed etiamſi reſignare beneficium, licet non habeat aliunde vnde viuere poſſit, nec facta mentione, quod ad illius titulum ſit promotus, n.203.

Quæ dicatur congrua ſuſtentatio, vt valeat alienatio patrimonij, & reſignatio beneficij, ad cuius titulum quis fuit promotus, n.204. cum ſequentibus reſoluitur relinqui iudicis arbitrio, attenta qualitate perſonæ, reſolutiones Rotæ, n.208.& 209.

Quod dicitur de patrimonio, & beneficio, ad cuius titulum quis ſacris ordinatur, procedit etiam in patrimonio, vel beneficio ſuccedente, & ſubrogato loco illius, num.210.

Beneficium, per cuius aſſecutionem vacat illud, ad cuius titulum fuit quis ordinatus, non poteſt dici ſubrogatum loco illius. n. 211.

An valeat renuntiatio beneficij, ad cuius titulum quis ſacris fuit ordinatus, facta cum penſione ſufficienti ad congruam, non tamen facta mentione, quod ad illius titulum fuit promotus, numero 312. cum ſequentibus. reſoluitur non valere, etiam in foro conſcientiæ.

Idem in permutatione, niſi ſit æquiualens, numer. 217.& 218.

An decretum Concilij, quatenus prohibet reſignationem beneficij, ad cuius titulum quis fuit ordinatus, procedat etiam in priuationibus, & renunciationibus inductis à iure, nu.219. reſoluitur negatiue, numero 220.& ſic non procedere in reſignatione ex decreto, numero 221.

An d. decretum, quatenus prohibet alienationem patrimonij, procedat in alienatione voluntaria, non autem in neceſſaria, n.222.& 223. vbi quod procedit etiam in neceſſaria.

Stante, quod reſignatio beneficij, ad cuius titulum quis fuit ordinatus, facta contra formam Concilij eſt nulla, an beneficium non vacet, ſed remaneat penes reſignantem, nu.224. cum ſequentibus, reſoluitur in reſignatione facta coram Papa beneficium, nōn vacare, ſecus in facta coram Ordinario ab eo, qui aliunde non habebat vnde poſſet commode ſuſtentari, ex conſtitutione Pij. V.& numer. 228. ponuntur declarationes. S. Congregationis.

An debeat adimpleri iuramentum de reſignando beneficium, ad cuius titulum fuit ordinatus, vel nōn reuocando procuratorem ad reſignan. cum non habeat alias vnde ſuſtentari poſſit, n.236. cū ſequentib. reſoluitur negatiue, & ita dari abſolutionem ad cautelam à dicto iuramento.

Valet reuocatio procuratoris conſtitut. ad reſignandum ex cauſa permutationis, vel alias etiam cum iuramento. num.235. contra aliquos relatos, num 236. videtur tamen neceſſaria abſolutio iuramenti, cum iuramentum poſſet ſine peccato ſeruari, niſi iurans ſit ſacris ordinatus, n.237.

Reſolutio Rotæ, quod à concordia in beneficialibus litium eſt recedere ante beneplacitum ſedis Apoſtolicæ, num. 238. nec recedens tenetur ad expenſas alterius partis, n.239.

133 QVinto principaliter dubitatur † an ordina-
tus ad titulum beneficij, cuius poſſeſſionem
non eſt adeptus, aliquam pœnam incurrat. in quo
Nauarr. conſ. 15. de temporibus ordinatio. docet nullam
pœnam incurrere, nam licet Concilium. d. cap. 2. re-
quirat poſſeſſionē pacificam beneficij, vel patrimo-
nij, ad cuius titulum quis ordinatur, tamen Conci-
lium inducit ius nouum, quoad requiſitionem poſ-
ſeſſionis, quæ de iure antiquo non erat neceſſaria,
& conſequenter ob eius defectum nulla erat de iu-
re antiquo pœna impoſita, & Concilium ſolum in-
nouat pœnas antiquis iuribus impoſitas, ſequuntur
Flam. Pariſ. d. q. 6. n. 7.& Man. Rodriguez. d. c. 15 nu.
11.& Salcedo. d. c. 18. n. 7. in nouiſſima editione, qui ta-
134 men fatetur iſtū peccare, † arbitraria pœna pro mo-
do culpæ eſſe puniendum, niſi quando bona fide, &
candido animo ſolo titulo, ſine poſſeſsione fuit or-
dinatus, quia putabat titulum ſine poſſeſsione ſuffi-
cere, quando non ſtabat per eum, quo minus poſ-
ſeſſionem adipiſceretur, ſed fuit de facto impedi-
tus, tunc enim non peccat in foro conſcientiæ, vt,
ait Nauarr. d. conſ. 15. n. 4.& Man. Rodriguez vbi pro-
xime: ſequitur etiam P. Ledeſma d. c. 7. concl. 5. qui
135 tamen recte ait, quod ex d. conſtitutione † Sixti. V.
contra clericos male promotos, talis incurreret ſu-
ſpenſionem, nam d. conſtitutio imponebat ſuſpen-
ſionem contra promotos ſine titulo ſufficientis be-
neficij, vel patrimonij, quæ verba debebant intelligi
de titulo poſſeſſo, iuxta tenorem Concilij, cuius ob-
ſeruantiam prætendebat d. conſtitutio, quæ tamen
iam eſt reuocata, vt ſupradictum eſt.

Sexto dubitatur an ordinatus ad titulum patri-
136 monij alias ſufficientis, † qui tantundem debet, vel
ſaltim eſt tanto ære alieno grauatus, vt eo ſoluto nō
remaneat patrimoniū ſufficiens ad eius ſuſtentatio-
nem, dicatur ordinatus ſine titulo ſufficiēti, & incur-
rat pœnam poſitam contra ordinatum ſine titulo,
in quo videtur reſpondendum affir. nam bona intel-
137 liguntur cuiuſq; quæ deducto ære alieno † ſuperſunt
l. ſub ſignatū. §. bona ff. de verborū ſignificatione. l. cogi ff.
ad Trebellianum, ſiue debita ſint contracta ante ac-
quiſitum patrimoniū, ſiue poſtea, tamen antea ordi-
nationem; nam cum tunc poſſit illud alienare, pote-
rit etiam ſe obligare, & debita contrahere, quæ ex
eo ſolui debeant: & ita videtur tenere Suarez. d. 5. tō.
138 diſputatione vlt. ſectione. 3. † n. 25. ait enim titulum nōn
poſſe verum, ac legitimum reputari, cum ad illum
fundandum contracta ſint debita æqualia, vel maio-
139 ra, quæ aliunde ſolui non poſſint. Sed Nauarr. † conſ.
18. de temporibus ordinatio. tenet illud eſſe verū, quan-
do æs alienum eſt contractum ante patrimonium
quæſitum, & poteſt, & debet ſolui de illo, vt quan-
do debetur pure & ſtatim peti poteſt, & nulla iuſta
executione impediri, ſecus, quando cœpit deberi
poſt matrimonium quæſitum, etiam ante ordinatio-
nem, de quo non debebat, nec poterat ſolui, per
præfectum Concilium Triden. & ita tacite fuit con-
tractum ſub conditione tacita, ſi poſt ordinationem
habuerit vnde ſolueret. ſequuntur Man. Rodriguez
n. 2.& Ledeſma. d. concl. 4. difficultate ſupra, Flam. Pa-
riſ. d. q. 6. n. 12. dicens, quod ſi debet tantumdem, quā-
tum valet res donata, non videtur ſuſpenſus, vt re-
ſpondit Nauarr. † quorum ſententia poſſet proce- 140
dere, quando ille ſe obligaſſet, & debitum contraxiſ-
ſet ad ſoluendum, poſtquam eſſet ordinatus, ſecus
ſi ſe obligaſſet, etiam poſt patrimonium quæſitum
ante ordinationem, tamen abſolute, aut ad certum
tempus ſine mentione, quod eſſet ordinatus; ad ſol-
uenda enim debita poſt ordinationem † contracta, 141
ſeu in tempus, quo eſſet ordinatus, expreſſe non vi-
detur poſſe alienari, etiam cum authoritate iudicis
patrimonium, ad cuius titulum quis eſt ordinatus;
quamuis enim iſta alienatio videatur neceſſaria, ha-
buit principium voluntarium, ex quo ſua voluntate
æs alienum contraxit, & ſic in ea habet locum pro-
hibitio Concilij ad tradita per Tiraquellum de re-
tractu lignagier §. 1. gl. 14. ex n. 13. ad 17.& Parlad. re-
rum quotidianarum l. 1. c. 3 n. 43. Auend. reſp. 15. num.
6. Matien. in lib. 6. tit. 11. l. 5 recop. gloſ. 1 num. 6. Gi-
rond. de Gabellis. 5. p. anum. 50.& Solis de cenſi. 2 tom.
lib. 4. cap. 1. numer. octauo & alias poſſet per indire-
ctum alienare patrimonium, quod non eſt permit-
tendum reg. cum quod vna via. libr. ſexto cum concor-
dan.

Secus vero ſi ſe obligaſſet abſolute, aut ad certum
tempus † ſine mentione, quod eſſet ordinatus, et- 142
iam poſt patrimonium quæſitum, nam tale debitum
videtur ſoluendum ex patrimonio, quod tranſit cum
ſuo onere, maxime ſi debitum ea cum hypotheca
bonorum, nec Concilium prohibet alienationem,
ſeu obligationem patrimonij, antequam ad eius ti-
tulum ſit ordinatus ſacris, præterea videtur verum
quod ait Mar. Ant. Genuen. de ca. 81. n. 2. nempè,
† quod poteſt quis ordinari ad titulum donationis, 143
etiamſi tantundem debeat, dummodo donatio ſit
facta ad hunc finem ordinationis, cum alienare non
poſſit ex. dict. cap. 2. Nauarr. conſ. 13. de temporibus or-
dinatio.

Quod tamen videtur accipiendum † quando or- 144
dinatio fuit cauſa finalis, ſiue conditio donationis,
ſecus ſi impulſiua ad li. 2 §. fi. cum l. ſequen. ff. de dona-
tio. & ibi Doctores, ſeu quando donatio fit, vt poſſit
ordinari, tunc enim donatio eſt omnino pura, &
libera, ſicut de legato mulieri facto, vt poſſit nube-
re, dicit Couarr. in c. 3. de teſtamen. ſub. num. 11. verſ. 2.
apparet, cum Baldo conſ. 249. n. 4. nihilominus tamē
ex alia ratione videtur poſſe abſolute † dici ordina- 145
tum ad titulum patrimonij alias ſufficientis, non eſ-
ſe ordinatum ſine titulo etiamſi tantundem debeat,
& quandocunque debita contraxerit, quin clericus,
non tenetur vltra quam facere poſſit capit. Odoar-
dus, de ſolutio. & ibi Abb. & doc. Gig. de penſio queſt.
35. numer. 8. & queſt. 62. numer 22. Couar. lib. 2. vari.
cap. 1. num. 9. Baeça de inope debitore c. 17.& Io. Gu-
tierrez de iuram. confirm. 1. par. cap. 17. Doctor Paz in
praxi. 3. par. 2. tom. c. vn. à num. 4.& Marches. de com-
miſſio. 1. par. cap. 3. de commiſſione ſuper dilationibus
moratoriis, & ſic ille non videtur ordinatus ſine titu-
lo cum quandocunq; debita contraxerit, non tenea-
tur vltra quam facere poſſit, & conſequenter patri-
moniū, ad cuius titulū fuit ordinatus non poſſit alie-
nari ad illa ſoluenda, facit quod tradit Suarez ſupra
n. 26. poſt Mayolum de irregularitate l. 2. c. 11. n. 15.

146 Septimo dubitatur an ſi quis fuerit † ſacris ordi-
natus ad titulum beneficij, in cuius poſſeſſione pa-
cifica eſt, non tamen habet in eo Canonicum titu-
lum, ſed eſt reuera intruſus, peccet mortaliter, & in-
currat pœnam, ſi qua eſſet poſita contra ordinatos
ſine titulo, in quo videtur reſpondendum affirma-
147 tiue, nam cum beneficium illud † non ſit ſuum, vt
ſupponitur, videtur ordinatus ſine vero titulo, niſi
bona fide, & candido animo exiſtimans habere ca-
nonicum titulum, ſit promotus, tunc enim excu-
ſaretur à peccato, & conſequenter à pœna ad tradi-
ta per Nauarr. *dict. conſ.* 15. *numer.* 4. *& citatos ſupra
numer.* 134.

148 Nihilominus tamen probabilis † videtur abſo-
lute pars negatiua, nam ad iſtum effectum, & vt non
dicatur ordinatus ſine titulo, ſufficit ſine fraude de
facto pacifice poſſidere beneficium, eſto, non ha-
beat legitimum titulum, *vt colligitur ex Concilio. d. ca.*
2. quod ad hoc ſolum requirit, quod legitime con-
ſtet ordinandum beneficium pacifice poſſidere, &
ita videtur tenere Nauarr. *conſ.* 14. *de temporibus or-
dinatio.* quamuis reſpectu patrimonij videatur re-
quiri etiam legitimus titulus ex illis verbis, *ab eis ob-
tineri*, & ex prædictis, ſicut in ſimili videtur, quod
149 ſi capitulum, ſede vacante, † infra annum daret di-
miſſorias ſeu reuerendas alicui arctato ratione be-
neficij de facto poſſeſſi non haberent locum pœnæ
ſtatutæ à Concilio *ſeſſ.* 7. *de reformatione c.* 10.

150 Octauo dubitatur, an ordinatus † ad titulum pa-
trimonij ſibi donati cum pacto de non petendo, ſeu
de illo poſtea reddendo, & reſtituendo, ſit ordina-
tus ſine titulo, & incurrat aliquam pœnam.

151 In quo dico primo, † quod ordinatus cum patri-
monio ficto, ſeu donatione ficta, & non vera, eſſet
reuera ordinatus ſine titulo, & incurreret pœnam
ſuſpenſionis poſitam contra ordinatum ſine titulo
per conſtitutionem Sixti V. quæ tamen, vt diximus,
eſt iam reuocata, *vt patet ex declarationibus ſupra
adductis n.* 79 & docet candelabrum aureum *in ex-
planatione. d. conſtitutionis notabil.* 14. Eſpino *de te-
ſtamen. gloſſ.* 18. *numer.* 75 P. Ledeſma *d. c.* 7. *de ſacram.
ordinis concluſione.* 6. *quinta difficultate, & Suarez ſu-
pra num.* 35.

Nam qui recipit patrimonium non vere, ſed fi-
152 cte donatum ad iſtum † effectum tenetur illud in
conſcientia reſtituere, quia non eſt ſuum vllo mo-
do, quamuis in foro exteriori conſtando de fraude,
& fictione merito illo priuaretur in pœnam talis fi-
ctus donator. Lud. Lopez *inſtruct. negotiantium lib.* 2.
c. 45. *verſ. iam quadam dubiola*, Man. Rodriguez. *d.* 2.
tom. c. 15 *n.* 7. *& P. Ledeſma ibi*, qui tamen male po-
nunt exemplum in recipiente pecuniam mutuatam
ad præſentandam Epiſcopo, dicendo, quod de illa e-
rat ſibi facta donatio, vt ad illius titulum ordinare-
tur, cum patrimonium debeat conſiſtere in re im-
mobili, vt ſupradictum eſt, *n.* 105. & Tho. Sanchez
de matrimonio l. 6. *diſputatione.* 32. *n.* 8.

153 Et ficta donatio cenſetur quando † inter ipſos do-
natorem, & donatarium dictum eſt, illam fieri pro-
pter formam, & ad apparentiam, non vere, & animo
donandi, ſeu quando facta eſt cum pacto, de non vtē-
do illa, ſeu de non petendo donatum, nam iſta eſt do-
natio verbalis tantum, & non realis. Quintanaduen-
nas. *d. l.* 3. *n.* 69. *& aly.*

154 Quamuis Angulo *in l.* 6. *de las* † *meioras gloſſ.* 4. *n.*
9. *alias gloſſ.* 10. *n.* 5. dicat, quod donatio facta cauſa or-
dinum ſuſcipiendorum, etiam ab extraneo, quan-
tumcunque donatarius promittat non ſe vſurum tali
donatione, infringi non poterit propter ius quæſi-
tum. 3. *c. Epiſcopus cap. tuis de præben.* ſicut in dona-
tione, ſeu melioratione facta cauſa matrimonij, vnde
videbatur donationem factam, etiam ſicte cauſa or-
dinum ſuſcipiendorum valere, ſed reſpondetur in
præſenti, † non agi de præiudicio tertij, ſicut in ma- 155
trimonio carnali, nam Epiſcopus, qui non fuit in
culpa, & deceptus ordinauit aliquem ſine vero pa-
trimonio, non tenetur eum alere. Decius *in c.* 2. *ad
fi. & in c. Epiſcopus n.* 13. *de præben.* Nauarr. *conſ.* 14. *&
vlt. de temporibus ordinatio.* Fla Pariſ. *d. l.* 2. *q.* 6. *n.* 18. &
Tho Sanchez de matrimonio. *lib.* 6. *diſputatione.* 32.
n. 8. & dictum eſt ſupra *num.* 33. & Epiſcopus qui fuit
in culpa, quia ſciuit, vel debuit ſcire, ſibi imputet.

Melioratio tamen facta filio pro † ſuſcipiendis or- 156
dinibus, etiam non interueniente traditione, erit ir-
reuocabilis *iuxta. l.* 17. *Tauri, quæſt.* 1. *tit.* 6. *lib.* 5. *re-
copilationis*, in ea enim verſatur cauſa onerosa cum
Epiſcopo, qui alias non ordineret, ne de ſuo aleret,
& ſic poſt ſacros ordines ſuſceptos à parentibus re-
uocari non poteſt, ita Ciſuen. *in d. l.* 17. *n.* 1. Couar. *in
c. Raimaldus. de teſtam.* § 2. *n.* 7. Auendanno *reſp.* 17. *in
fi.* Tell. *in d. l.* 17. *nu.* 81. *&* 82. Matienço. *d. l.* 1. *gloſ.* 9. *n.*
8. Salcedo. *d. c.* 18. *n.* 15 Angul. *d. l.* 1 *gloſ.* 7. *num.* 15 A-
ceuedo *in l.* 10. *tit.* 6. *lib.* 5. *recopilat. num.* 31. Io. Gutier-
rez *pract. lib.* 2. *q.* 65. *nu.* 7. Morquecho *diuiſione bono-
rum li.* 3 *cap* 6 *num.* 90. & Man. Rodriguez. *d. c.* 15. *nu.*
8. quamuis contra teneat Eſpino. *d. gloſ.* 18. *num.* 75.
& idem eſſet † in donatione, quæ non eſſet data pro 157
3. & 5 vt per Angulum ibi & gloſ. 2. *num.* 5. vnde etiā
idem erit de iure communi. Igneus *in l.* 3. § *ſubuenι-
tur ff. ad ſillian.* † *n.* 170. Couar. Tell. Matiā. & Gutier. 158
ibi maxime iuxta tradita per Caldas Pereiram *in l. ſi
curatorem habens. C. de in integrum reſtitutione, verbo,
leſis, n.* 103. Ioſephum Gonçalez, Flores *variarum ca.*
12. *n.* 24 & Mendez de Caſtro *in l. cum oportet. C. de
bonis quæ liberis, n.* 165.

Et an donatio, pro ſuſcipiendis ordinibus filio
ſimpliciter facta † conferri debeat, ſeu imputari in 159
legitimam, verior videtur ſententia, quod conferri
debeat, ſeu imputari, quia eſt donatio ob cauſam ne-
ceſſariam, ſeu quaſi, & id quod datur filio, non con-
ſumitur in adeptione ordinum, ſed datur, vt illud
poſt ſuſceptos ordines habeat ad ipſius alimenta, &
congruam in eo ſtatu, ſuſtentationem, & facit. *l. omni-
modo, § imputari. C. de in officioſo teſtamento*, nam id eſt
de ſe alienabile, & tranſmiſſibile ad hæredes, & ideo
debet conferri, & imputari, eſto, ſit quaſi Caſtrenſe
peculium, quam ſententiam tenent Couar. & in ad-
ditiono ibi ſupra Auendanno *de reſp.* 17. *Menchaca
de ſucceſſionum creatione. lib.* 3. § 22. *nu.* 44. Did. Perez
in l. 4. *ti.* 12. *l.* 3. *ordinam.* Salcedo *ſupra num.* 16. An-
gulo *in lib.* 9. *gloſ.* 3. *num.* 25. Ayora de partitio. 2. *p. q.*
13. Io. Gutierrez *d. q.* 65. Man. Rodrig. *d. c.* 15. *num.* 8.
Molina de iuſtitia 1. *tom. tract.* 2. *diſputatione.* 238. *&*
241 *ad fi.* & P. Ledeſma. *d. c.* 7. 6. *concl. ad fi.*

Quamuis contrarium poſt Fabriū, Igneum, Aym.
Caſſaneum, & Rebuffum *in* † *praxi titulo de reſcri-* 160
pto. in forma communi num. 25. teneant Ant. Gomez
in l. 29. *Tau. n.* 21. & Ibi Tellius, *nu.* 16. Duennas *regu-
la.* 222. *nu.* 3. Roias de ſucceſſio. *cap.* 7. *à n.* 46 Matien.
ço *in l.* 3. *tit.* 8. *gloſ.* 2. *numero* 14. Aceuedo *l.* 10. *tit.* 6. *n.*
29. *&* 30. *lib.* 5. *recopilat.* Gratian. *regul.* 95. *numero* 6. &
Quintanaduennas *d. lib.* 3. *Eccleſ.* 2. *p. præcipue ad fi.* &
videtur tenere Caldas Pereira. *d. verbo læſis. n.* 103. *&*
132. Eſpino gloſ. 18 *à n.* 66. Mendez de Caſtro *in d.
l. cum oportet, nu.* 165 &. Velazquez de Auendanno *in
d. l.* 29. *Tauri gloſ.* 3. *n.* 8.

Dico ſe-

161 Dico ſecundo, † quod ordinatus cum patrimonio
ſibi donato cum pacto ſeu conditione de illo reddē-
do, & reſtituendo, poſt ordinationem, non poteſt
dici ordinatus ſine titulo, nec incurreret vllam pœ-
nam ſeu ſuſpenſionem, etiam ſtante d. conſtitutione
Sixti V. nam iſte reuera eſt ordinatus cum patrimo-
nio vero, & non ficto, iſta enim eſt vera donatio, ex
162 qua transfertur dominium in donatarium † licet cū
illo pacto, ſeu modo, ad titulum de donatio. quæ ſub
modo, & longe diuerſa (quamuis doctores videan-
tur confundere) ab illa, quæ fit cum pacto de non v-
tendo illa, ſeu de non petendo donatum, quæ eſt ver-
balis tantum, vt dixi.

163 Nec obſtat dictum pactum, † ſeu conditio de red-
dendo, & reſtituendo poſt ordinationem, quod ob-
ligat, ſaltim in foro conſcientiæ cōcord. *in ſum. q.* 32.
verſ. 3 *ſi cum*. Lud Lopez inſtruct. conſcientiæ. 1 *tom. c.*
240. *ad fi. & c.* 278. quia verius eſt nullo modo obli-
164 gare, quia eſt contra diſpoſitionem concil. *d. c.* 2. † quod
prohibet alienari, aut remitti patrimonium, ad cuius
titulum quis eſt ordinatus ſine licentia Epiſcopi, &
ſic dictum pactum, & conditio non valet *ad l. pacta,
quæ contra cap. de pactis, & cap. diuersis.* 28. *q.* 1 *d. c.* 2. 10.
q. 1. *& facit regula c. non* M. Ferrarien. *de conſtitutio. de
qua ibi Abbas, n.* 16. Fel. *à n.* 77 Decius *à n.* 67. & Ri-
pa *à n.* 76. & quod tradit Cou. *in* 4. 2. *pa. c.* 8. § 5. *nu.* 9.
& cum eo Matienço *in l.* 6. *gloſſ.* 8. *tit.* 8. *lib.* 5. *recopil.*
Eſpino. *gloſſ.* 16 *à nu.* 48. & Molina de iuſtitia. 1. *tom.
tract.* 2. *diſput.* 169.

165 Et ita in propoſito tenent † Man. Rodriguez. *d. c.*
15. *n.* 5. & P. Ledeſma *d. ca.* 7 *ſexta concluſione.* 3. *diffi-
cultate*, & videtur tenere Enriquez *l.* 13. *ca.* 37. § 2. &
Cardi. Toletus. *d. l.* 1. *c.* 48. *verſ.* 5.

166 Quamuis contrarium, nempe illum † eſſe ſuſpen-
ſum, teneant Nauar. *in man. c.* 27. *n.* 158. *in conſi.* 14. *n.*
3. *in conſil.* 22. *& vltimo numero ſecundo de temporibus
ordinatio.* Mart. Ledeſma. 2. *part.* 4. *quæſtio.* 26. *ar.* 2 Pe-
draça *in ſum.* 2. *p. c.* 2. *de ſuſpenſione.* Ludo. Lopez *d. ca.*
278. *q.* 2. *tom.* 2. *p. c.* 31. Graff. *d. l.* 2. *c.* 97. *n.* 67. Zechus *de
caſibus reſeruatis caſu* 1. *de ſuſpenſione, n.* 19. 3. *caſu.* Ve-
ga in eſpejo de Curas *c.* 12. *n.* 126. Sayrus de cenſuris
l. 4. 15. *n.* 3. & Quintanaduennas. *d. nu.* 99. & Zauallos
q. 527. *n.* 15. *ex c. per tuas el* 3. *& c. penul. de ſimonia*, &
Salcedo *d. c.* 18. *nu.* 12. dicens talem abſque dubio ſine
titulo ordinari, & Tho. Sanchez ſupra dicens, eam
fuiſſe veram donatio, ſed fictam, nec acquiſiuiſſe do-
natarium dominium rei ſic donatæ, & ſic ſine patri-
monio ordinari, & Suarez ſupra num. 35. dicens dici
167 poſſe † procedere deciſionem. *d. c. pen. & c. per tuas*,
quando quis ab aliquo accepit titulum patrimonij
ſub pacto occulto iterum dandi, ſi donatio illa ſpe-
cialiter facta ſit ad finem ſuſcipiendi ordines illo ti-
tulo, quia tunc ille, qui patrimonium confert, habet
vicem præſentatoris ad ordines, ſi tamen ſimpliciter
fiat, quamuis alter poſtea illa vtatur ad effectum ſu-
ſcipiendi ordines, non propterea vere, ac proprie
dici poſſe præſentari ab alio ordines ſuſcipiendos &
ideo difficile eſſe legem pœnalem ad illum caſum
extendere, ex alio tamen probabiliori fundamento
opinari hunc, qui per dolum & fraudem quamcun-
que ficto tit. ordinatur, manere ſuſpenſum ſcilicet
ex vi *d. c. nemmem, & ſanctorum & conſtitutionis Sixti
V.* hæc Suarez.

168 Nec obſtat textus *in d. cap. per tuas,* † *& in d. capit.
penult.* quia, vt ſupradictum eſt, numero 31. ſolum a-
git de ordinato cum pacto ſimoniaco de non peten-
do prouiſionem, ſeu alimenta ab ordinante, vel be-
neficiario cum præſentante ad ordinem, at donatio
patrimonij, & pactum de illo reſtituendo, eſt res ſe-
parata, & diſtincta ab ordinatione, ex qua non in-
curritur ſimonia, quicquid dicat Eſpino. *d. gloſſ.* 18. *n.*
73. & conſequenter nec ſuſpenſio. *d. c. a. per tuas & c.
penul.* nec dare alicui patrimonium eſt ſpirituale, i-
mo vendi, & emi poteſt, non ergo pactum de reſti-
tuendo efficit ſimoniam. Toletus. *dict. capit.* 48. *verſi.*
4. qui ait, quod hunc caſum ſupradictum de pacto fa-
cto non cum ordinante, aut præſentante, non indu-
cere ſuſpenſionem decreuit, ſeu declarauit ſignatu-
ræ pœnitentiariæ, & ſic ſeruatur, nec poteſt dici do-
nantem patrimonium, etiam ad finem ſuſcipiendi or-
dines, præſentare ad illos, id enim proprium eſt be-
neficiati præſentantis ad titulum ſuæ Eccleſiæ, ſeu
beneficij.

Donans autem patrimonium alicui ad ordines re- 169
cte poterit apponere pactum, † & conditionem de
eo reddendo, cum ordinatus habuerit beneficiū ſuf-
ficiens, vel alias vnde viuere poſſit, quia tunc non eſt
contra Concilium.

Dico tertio, quod ſi quis fuerit ordinatus ad titu-
lum patrimonij, † quod fuit renuntiatum remiſſum, 170
ſeu reſtitutum donatori ante ordinationem, ſiue li-
bere, ſiue ex pacto appoſito, eſt reuera ordinatus ſi-
ne titulo, & ſic incurreret ſuſpenſionem ſtante d. cō-
ſtitutione Sixti. V. alias nō, ſed ſolum peccaret mor-
taliter, Sayrus *d. lib.* 4. *cap.* 15. *num.* 23. nam alienatio
patrimonij ante ordinationem, non eſt vllo iure
prohibita, etiamſi eſſet donatum ſpecialiter ad iſtum
effectum, & ſic iſte tempore ordinationis iam non
habet titulum.

Et idem videtur ſi interuenit pactum, † ſeu pro- 171
miſſio, aut conditio de iſto reſtituendo ante ordina-
tionem, quamuis de facto non fuerit antea reſtitu-
tum, durat enim obligatio facta in tempore & pro
tempore habili ad *l. celſus ff. de receptis arbitris, & c.
cum dilecti de dolo, & contum.* & quæ ibi notantur, nec
in præſenti intrat remedium *c. Oduardus, de ſolutio.*
quod non teneatur vltra quam facere poſſit, cum ſit
debitor ſpeciei.

Nec obſtat quod ait † Nau. *d. c.* 27. *nu.* 158 quem ſe- 172
quitur candelabrum aureum *de ſuſpenſione n.* 31. quod
talis renuntiatio patrimonij donati facta antequam
ordinetur, non videtur valere per ea, quæ omnes di-
cunt *in d. c. penul. de ſimonia*, etiamſi eſſet iurata iuxta
Ananiam, & Felin. contra Panor. ibi, & quod iſte in-
currit ſuſpenſionem. *d. c. penul.* vt etiam dicit Quin-
tanaduennas. *d. n.* 69. qui tamen tenet talem renun-
tiationem, ſeu remiſſionem valere, quia ait ordinari
cum ſimulatione patrimonij, quod nullum eſt, nam
vt ex ſuperioribus apparet, *deciſio d. c. penul.* † non 173
facit ad propoſitum de patrimonio, ſolum enim agit
de pacto, & iuramento ſimoniaco de non petendo
prouiſionem ab ordinante, vel præſentante ad ordi-
nem, & ſic de renuntiatione ſimoniaca alimentorum
ab illis præſtandorum, quæ non valet etiam cum iu-
ramento, vt contra Panor. *ibi numero* 4. dicentem,
valere quoad ordinatum, qui non poteſt aliquid pe-
tere contra iuramentum, & ſequitur Toletus, *d. cap.*
48. *verſi.* 5 tenent Mau. Socinus Anania, & Felin. *nu.*
2. tum, quia ſimoniaca, tum etiam, quia cōtra bonum
publicum, quia quod ordinator, & præſentator te-
neantur prouidere ordinato, fuit inductum propter
bonum publicum, ne in opprobrium totius cleri, &
ordinis clericalis mendicare cogatur: vnde ſuccedit
regula *c. ſi diligenti de foro competen.* ex qua ratione
etiam poſt ordinationem, non valet quicquid con-
tra dicat *gloſſ. fin. in ca. ſi Epiſcopus de præb. in* 6. quam

ſequitur Abb. Anania & Feli. ibi & Nauar. & Quin-
tanaduennas ſupra, at in propoſito de patrimonio
174 renuntiato† ante ordinationem, ſeu donato cum pa-
cto de non petendo, non adeſt vlla ſimonia, quia eſt
res ſeparata, & diſtincta ab ordinatione, vt dictum
eſt, & conſequenter non incurritur ſuſpenſio. *dict. c.
penul.* nec reſpectu donatoris adeſt alia obligatio ad
prouidendum ordinato, quam, quæ inſurgit ex ipſa
donatione, vnde, ſi fuit ficta, aut ante ordinationem
renuntiata, nulla remanet obligatio contra illum.
Dico quarto, quod ordinatus ad titulum patrimonij,
175 qui poſt ordinationem † illud retro donat, ſeu re-
nuntiat, vel alienat, quamuis peccet mortaliter, quia
facit contra prohibitionem concilij, maxime, cum
ſit facta ob bonum publicum principaliter, & fauo-
rem totius ordinis clericalis, & ſic caſtigari poſſet
per Epiſcopum, tamen non incurrit vllam ſuſpenſio-
nem Nauarr. *d. numer.* 158. *verſ.* 2. *quod* & *d. conſ.* 22.
Salcedo ſupra numer. 13. Ioan. Gutierrez *pract. libr.*
2. *quaeſt.* 65. *numero* 10 Quintanaduennas ſupra. Zaual-
los *d. quaſtione.* 527. *numero* 9. Lud. Lopez *vbi proxime
candelabrum aureum ſupra numer.* 30. Graff. *d. lib.* 2.
capit. 97. *numer.* 67. Man. Rodriguez. *d. capit.* 15. *num.*
4. Zechus *d. caſu.* 1. *de ſuſpenſione, numer.* 19. 30. *caſu.*
Lucius ſupra, & Ledeſ. *d. cap.* 7. Toletus. *d. capit.* 48.
verſ. 18. *ad fin.* Sairus. *d. lib.* 4. *capit.* 15. num. 23. *ad fin.* &
Suarez *ſupra num.* 38. quamuis contrarium ſine fun-
damento teneant Bar. Medina *in ſum. libr.* 1. *capit.* 11.
§. 58. *de ſuſpenſione ad fin.* & Vega *in ſum.* 2. *p. c.* 34. *caſu*
86. *ad fi.* & *c.* 108. *caſu* 2.

176 Et ratio eſt, quia iſte non eſt ordinatus † ſine titu-
lo, & ſic non eſſet ſuſpenſus, etiam ſtante ſuſpenſio-
ne contra ordinatum ſine titulo, & nullo iure talis
pœna reperitur impoſita contra ordinarium retrò
donantem; vel, alienantem patrimonium, ad cuius
titulum fuit ordinatus, ſed ſolum, quod renuntiatio
& alienatio eſt nulla ex Concilio. *d. c.* 2. ibi, *atque illa
deinceps ſine licentia Epiſcopi alienari, aut extingui, vel
remitti nullatenus poſſint*, quæ verba inducunt nulli-
177 tatem † ipſo iure, quia tollunt potentiam alienandi
ad tradita per Bart. & Iaſ. *ex numero* 16. & *alios in leg.
gallus. ff. de liberis, & poſthu.* Ioan. Nicol. Gimon. *in en-
chir. beneficiorum, titulo.* 3. *c.* 3. *numero.* 17. Tiraquellum
poſt leges connubiales gloſ. 2. *ſeu quarta à numero* 11.
Gratian. *regula.* 484. Ioan. Gutierrez *in Rep. l. nemo
poteſt. ff. de legatis primo à numero* 145. & Thom. San-
chez *de matrimonio libro* 6. *diſputatione* 38. *numero.* 20.
178 maxime propter verbum, *nullatenus*, † quod inducit
nullitatem actus ipſo iure *gloſ. in c'em.* 1. *verbo nullate-
nus de ſequeſtratione poſſeſſ.* Felin. *in c. cum acceſſiſſent,
numero.* 8. *de conſtitutio.* Corſetus *in ſingul. verbo nul-
latenus*, & Tiraq. *in l. ſi vnquam, verbo reuertatur,*
179 *numero* 95. & *ita* pro poſito † tenent Nauarr. *conſ.* 17.
numero 2. & 21. *numero* 4. & *conſil.* 22. *de temporibus
ordinatio.* Flam. Pariſ. *d. lib.* 2. *q.* 6. *numero* 16. Quintad-
uennas. *d. l.* 3. *numer.* 73. Zauallos, *d. quaſtion.* 527. *nu-
mero.* Molina *dicto primo tom. tract.* 2. *diſputatione.*
238. *ad fin.* & Thom. Sanchez *d. lib.* 6. *diſputatione*, 32.
numero ſeptimo & Toletus *vbi proxime.*

180 Ex quo conuincitur ſententia † P. Ledeſmæ. d. c.
7. *concluſione.* 6. *difficul.* 1. dicentis, probabilius eſſe
quod talis alienatio, vel remiſſio eſt valida, quia
Concilium non facit incapacem ad transferendum
dominium, in quod videtur inclinare Suarez *ſupra
num.* 38.

181 Quamuis ante Concilium poſſet † alienari ſine
licentia Epiſcopi patrimonium ad cuius titulum
quis fuit ordinatus. *gloſſ. fin. in c. tuis de praben.* & *ibi I-
mola* & *Abb. numero.* 8. *Felin. in capite Eccleſia S. Ma-
ria de conſtitutio. numero.* 10 & ibi Decius, *numero.* 17.
Selua dicens *d. gloſſ. ab omnibus approbatam de benef.
1. parte quaſtione* 3. *n.* 11. Couarr. *in d. capite Rainaldus
de teſtam.* §. 2. *numero* 7. Redoan. *de rebus Eccleſia.
Rubrica.* 33. *caſu* 13. Gratian. dicens *communiter rece-
ptum regula* 165. *numero* 7. Ioan. Gutierrez. *d. lib.* 2.
pract. qu. 55. *numero.* 10. & 11. & dicit communem Za-
uallos. *d. quaſt.* 527. *num.* 1. licet numero 2. & 3. dicat
contrariam etiam eſſe communem quam tenent Io.
And. Domin. & Francus *in d. c. ſi Epiſcopus de praben.
in ſexto*, quando fuit expreſſe in titulum aſſignatum,
& Solis *de cenſibus* 2. *tom. lib.* 2. *capite* 3. *numero* 12. vbi
ait, in eo cenſum conſtitui non poſſe, niſi ſeruata for-
ma præfixa à Concilio.

Vnde infert Nauarr. *d. conſ.* 17. & 21. † quod ordi- 182
natus ſacris ordinibus ad titulum patrimonij, ſi illo
renuntiato ad ſuperiores promouetur; non eſt ſu-
ſpenſus, nam non præſtat impedimentum, quod de
iure non ſortiuntur effectum, vt habet regula iuris
in ſexto, & dicta renuntiatio eſt nulla, ex d. decreto
Concilij, & ſic non poteſt dici ad ſuperiores promo-
tus ſine titulo ſequitur Flam. *dict. quaſtione.* 6. *nume-
ro* 17. & Salcedo *dict. capite* 18. *numero* 13. *in nouiſſima
editione.*

Sed ſi renuntiatio ita facta eſt † vt renuntians de- 183
ſineret poſſeſſionem, quæ ex actu nullo amittitur,
& transfertur. *l.* 1. §. *ſi vir vxori ff. de acquiren. poſſeſſio-
ne*, & ibi Doct. Rota *deciſ.* 519. & 612. *num.* 2. *p.* 1. *di-
uerſorum* non videretur. d. ſententia poſſe procedere
ſtante decreto Concilij *d. capite ſecundo* & *d. conſtitu-
tione Sixti Quinti. iuxta ſupradicta dubio. quinto. à nu-
mero.* 133.

Nono dubitatur, an valeat alienatio, † ſeu renun- 184
tiatio patrimonij, ad cuius titulum quis ſacris fuit
ordinatus, facta ſine licentia Epiſcopi, ſi tunc ha-
bet beneficium, ſeu alias vnde congrue viuere
poſſit.

In quo Quintanaduennas *d. l.* 3. *n.* 72. † cum Burſato 185
conſ. 178 *n.* 55. *l.* 2. voluit allegare, *n.* 35. qui tamen id
non dicit) docet, quod Epiſcopi authoritas vbique
neceſſaria ſit, etiam quando alias habet vnde viuere
poſſit, & quod, ſi Epiſcopus aditus alienationi con-
ſenſerit, faciet quidem ſuo periculo, nam ſi patri-
monium, vel beneficium ordinato clerico ad victum
non ſuppetit, ipſe de ſuo iuſta præbebit, rurſus, ſi
ſuppetet, & alienari patrimonium Epiſcopus iniu-
rioſe perneget, merito iudex ſuperior appellabitur.
eandem ſententiam ſcio tenuiſſe D. Sahagun in *le-
ctura tit. de prab.*

Nihilominus tamen in hoc dubio † verius vide- 186
tur contrarium, nam Concilium. *d. c.* 2. ſolum ſtatuit
quod deinceps ſine licentia Epiſcopi matrimonium
alienari non poſſit, donec aliunde habeat vnde vi-
uere poſſit, atque adeo cum aliunde habet vnde vi-
uere poſſit, non eſt prohibita alienatio ſine licentia
Epiſcopi, ſed potius videtur permiſſa *ad l. cum præ-
tor. ff. de iudiciis*, maxime cum de iure communi poſ-
ſet alienari abſolute, vt ſupradictum eſt *numero.* 181.
quod in caſu dubij non cenſetur correctum, & ita
videtur tenere Flam. Pariſ. ſupra *num.* 15. & expreſſe
tenet Zauallos *d. q.* 527. *n.* 8. & *q.* 561. *ex num.* 22. *maxi-
me n.* 30. & *ſeq.*

Sed dices quando ordinatus † non habet aliunde 187
vnde viuere poſſit, ad quod requiritur licentia Epi-
ſcopi ad alienandum patrimonium, cum tunc non
debeat dari, ſed negari reſpondetur poſſe occurre-
re talem neceſſitatem, † ſeu cauſam ita vrgentem, vt
poſſit,

poſſit, ac debeat dari licentia alienandi patrimoniũ
etiamſi ordinatus aliunde non habeat vnde viuere
poſſit, verbi gratia, ſi ipſe, aut parentes eius eſſent ca-
ptiui, ad ſuam redemptionem vel parentum debe-
ret dari dicta licentia, ſimiliter ſi pater, aut frater
clerici, eſſent ob homicidium, vel aliud delictum
perpetratum puniendi pœna mortis, niſi parti accu-
ſanti pro remiſſione daretur certa quantitas, ſi fi-
lius, aut frater clericus vellet ſubuenire patri, aut fra-
tri in hac neceſſitate dando illam quantitatem, quã
tamen dare non poſſet, niſi vendendo, ſeu alienan-
do patrimonium, iuſtiſſima cauſa eſſet id faciendi,
& iuſta etiam cauſa eſſet ad prouidendum ſorori,
quæ alias eſſet in magno periculo perdendi ſe, & cũ
189 Epiſcopus ex iuſta cauſa daret † licentiam alienandi
patrimonium, ad cuius titulum quis ordinatus, i-
pſe Epiſcopus maneret ſecurus, etiamſi ille non ha-
beat aliunde vnde viuere poſſit, ſi tamen ſine iuſta
cauſa daret licentiam, alienatio teneret, nam Con-
cilium ſolum prohibet alienationem ſine licentia
Epiſcopi, ſiue bona, ſiue mala, ipſe tamen Epiſcopus
vltra peccatum maneret obnoxius ad prouidendum
ordinato, vt inquit Quintanaduennas ſupra, vel ad
dandum ei tantundem, ſicut tenetur quando eum
ordinaret ſine titulo, nec hanc licentiam alienandi
190 patrimonium videtur poſſe dare † vicarius Epiſcopi
ſine ſpeciali mandato, & ſi ſine facultate aut ſine iu-
ſta cauſa eam daret, teneretur, ſicut de Epiſcopo di-
ximus, faceret enim cauſam ſuam, & Epiſcopus in
propoſito videtur intelligendus Epiſcopus domici-
lij alienantis, vel loci, vbi res eſt, aut etiam originis
191 ad † Ant. Gomez *ſecundo tom. variarum c.* 14. *num.* 17.
& Simoncellum *de decretis. lib.* 1. *tit.* 1. *à n.* 69. ait et-
iam Zauallos vbi proxime abſque licentia Ordinarij
valere reſignationem beneficij, ad cuius titulum quis
ſacris fuit ordinatus, ſi poſtea conſtiterit ordinatum
tempore reſignationis beneficij habere aliunde vn-
de commode viuere poſſit.

192 Sed hoc de beneficio † non eſt recte dictum, nec
poteſt procedere, nam Concilium dicto cap. ſecun-
do expreſſe dicit, quod beneficium, ad cuius titulum
quis ſacris fuit ordinatus, reſignari non poſſit, niſi
facta mentione, quod ad illius titulum fuit promo-
tus, neque ea reſignatio admittatur, niſi conſtito,
quod aliunde commode viuere poſſit, & aliter facta
reſignatio nulla ſit, atque adeo in reſignatione be-
neficij non ſufficit poſtea cõſtare reſignantem tem-
pore reſignationis habere aliunde vnde viuere poſ-
ſit, ſed tempore reſignationis debet fieri mentio,
quod ad illius titulum fuit promotus, & ante admiſ-
ſionem conſtare ſuperiori, quod aliunde habet vn-
193 de viuere poſſit, & adeo verum eſt † faciendam eſſe
mentionem in reſignatione beneficij ſiue coram Pa-
pa ſiue coram Ordin. quod ad illius tit. fuit ad ſacros
promotus, quod id traditum eſt pro forma, nec po-
teſt ampleri per æquipollẽs, vt cenſuit San. Congre-
gatio Concilij de anno. 1588. vt in ſequenti declara-
tione: *Fuit dubitatum an pro forma traditum eſſet, vt
reſignans teneatur facere mentionem ſe ad titulum illius
fuiſſe promotum, adeo quod per æquipollens adimpleri
non poſſit, & fuit reſolutum pro forma traditum eſſe à
Concilio ſtante clauſula annullatiua, & quod Concilium
negatiue loquitur* Iaſſ. in l. quod ſit nominatim prima
ſi de liberis, & poſt. *Felin.* in c. cum dilecta de reſcrip.
quo ſtante per æquipollens, non poteſt adimpleri. Flamin.
Pariſius *dicto lib.* 2. *q.* 6. *n.* 39. & *li.* 5. *q. vlt. n.* 175. & ita ſi
de hoc non fuerit facta mentio, nullam eſſe reſigna-
194 tionem † fuit reſolutum per Rotam *in vna Salamã-
tina Coram D. Orano de menſe Maij eiuſdem anni*
1588. & *in vna Hiſpalen. coram illuſtriſſimo Plato* 17.
Iunij eodem anno Flam. Pariſius *dicto num.* 39. & *dicto
n.* 175. & idem fuit reſolutum in vna Aretina plebis
4. *Decemb.* 1600. *coram D. Millino ſupra adducta* 1. *p.
c.* 5. *n.* 438. nec ſufficere expreſſionem, quod reſignan-
ti remanebat vnde viueret, & poſt tradit Gonçalez
dicta gloſſ. 5. §. 10. *numer* 35. dicens idem reſolutum in
Mutinen. Canonicatus, de qua infra *n.* 218.

Et reſignatio facta ab eo, † qui non habet vnde 195
viuere poſſit, etiam de beneficio ante Concilium
obtento, eſt nulla ex dicto decreto, vt S. Congrega-
tio cenſuit ſuper eo, *ibi nulla ſit, quaritur an habeat lo-
cum etiam eo caſu quo renuntiatum fuit beneficium lon-
ge ante concilium obtentum ab eo qui non habet vnde
viuere poſſit, litigatur enim inter reſignantem, & reſi-
gnatarium, reſpondit Congregatio propter generalem ra-
tionem decreti poſitam in principio huius capituli com-
prehendi tam beneficia obtenta ante Concilium, quam
poſt.*

Et habere etiam id locum, licet † beneficium ſit 196
iuris patronatus, fuit reſolutum *per d. S. Congregatio-
nem ſuper d. c.* 2. *his verbis, habent etiam locum omnia
hac etiamſi beneficia eſſent iuris patronatus.*

Et ratio, quare † prohibetur quis libere reſigna- 197
re beneficium, ad cuius titulum eſt ſacris ordinatus,
nam non poteſt ordinari ſine titulo, ne cum ordi-
nis dedecore mendicare, aut aliquem ſordidum
quæſtum exercere cogeretur, vt ſupra dictum eſt
in prin. & eadem ratio vrget, ne quis poſſet reſigna-
re beneficium ad cuius titulum fuit ordinatus Fla-
minius Pariſius d. libro ſecundo quæſtion. 6. numer.
4. & 35.

Quinimo in ſacris † conſtitutus non poteſt vllo 198
modo beneficium reſignare, etiamſi ad illius titu-
lum non ſit promotus, niſi aliũde habeat vnde com-
mode viuere poſſit, vt in conſtitutione Pij V. 56. in
ordine ſuarum conſtitutionum incipien. quanta Ec-
cleſiæ data calendis Aprilis. 1568. ibi, *ſed nec horum
vllus ſacro ordine mancipatus, niſi Religionem ingreſſu-
rus, valeat vllo modo beneficium, vel officium eccleſiaſti-
cum reſignare, niſi aliunde ei ſit quo in vita poſſit com-
mode ſuſtentari.*

Quæ conſtitutio, † licet loquatur in reſignationi- 199
bus factis coram Ordinario, tamen ſeruatur, & ha-
bet locum in curia, quia militat eadem ratio in pro-
poſito, vt fuit ſolutum *in vna Lucana.* 5. *Decemb.*
1586. *coram. D. Orano*, Flaminius Pariſius. *q.* 14. *n.* 3. &
a. l. 5. *qu.* † *vltima n.* 76. in qua quidem curia non ad- 200
mittitur reſignatio alicuius in ſacris conſtituti, niſi
cum clauſula, quod reſignans aliunde habet vnde
commode viuere poſſet. † Quæ reſpicit ſubſtantiam 201
gratiæ, nam attento ſtilo alias non ſolet concedi, vt
fuit reſolutum *in d. Lucana.* Flaminius, Pariſius, *dicto
lib.* 2. † *q.* 6. *nu.* 41. & *dicto. l.* 5. *q.* 14. *n.* 6. cuius verifica- 202
tio committitur Ordinario, ſi reſignatio eſt forma
dignum, vt quotidie videmus, *de quo vide dicenda in-
fra* 6. *p. c.* 2. *dubio.* 11. *n.* 231.

Clericus autem in † minoribus ordinibus tantum 203
conſtitutus non ſolum poteſt libere & abſolute alie-
nare patrimonium, etiamſi ad illius titulum ſit pro-
motus, ſed etiam poteſt reſignare beneficium, licet
non habeat aliunde vnde viuere poſſet, nec facta
mentione, quod ad illius titulum ſit promotus ſiue
renuntiatio fiat coram Ordinario, ſiue coram Papa.
nam nec concilium, nec dicta conſtitutio Pij V. lo-
quuntur de conſtitutis in minoribus, quia in eis ceſ-
ſat ratio dedecoris ordinis. Flaminius Pariſius *dicta*

q.14.n.1.& 2.& dicta q.vltima, 78.D.Ioan.Gutierr. conſi.42.n.10.& Zaual.dicta q.561.n.26.& ita in reſignationibus per eos factis non ponitur ſupra dicta clauſula, ſed in præſenti offert ſe difficultas, quæ di-
204 catur congrua ſuſtentatio, † vt valeat alienatio patrimonij, & reſignatio beneficij, ad cuius titulum quis fuit promotus, in qua Zauallos, d.q.561.ex n.27. ait, relinqui iudicis arbitrio, qui conſiderata qualita-
205 te † perſonarum, locorum, & temporis, iudicabit, ſolere tamen de ſtilo curiæ pro congrua ſuſtentatione centum pro rectore deſignari, verius tamen ſe exiſtimare quod hodie illa dicatur congruæ ſuſtentationis retentio, ſi ordinatus detinet beneficium 50. aureorum, cum illa quantitas reputetur ab Ordinario ſufficiens à principio, vt clericus ſacris ordinibus inſigniri valeat, Flaminius dicta quæſt.vlt.nu.156. quia nihil eſt in iure tam naturale, quam vt omnis res diſſoluatur per quaſcunque cauſas naſcitur.

206 Vnde vult Zauallos, † quod illa quantitas, quæ eſt ſufficiens à principio, vt quis ad ſacros Ordines promoueatur, erit etiam ſufficiens, vt patrimonium, ad cuius titulum eſt promotus, poſſit alienari, & reſignatio beneficij, ad cuius titulum eſt promotus, ſortiatur effectum, & dicatur reſignans aliunde habere vnde commode viuere poſſit, vt requirit concilium, & conſequenter non erit attendenda quoad hoc qualitas perſonę, vt nobilitas, literatura &c. ſed honeſta, congrua & commoda ſuſtentatio reſpecta cuiuſlibet clerici, iuxta d.s.n.114. bene tamen verũ eſt, cum minori quantitate ſolent Ordinarij contentari, & ſatisfieri ad effectum ordinandi aliquem quam ad iſtum effectum.

207 Quinimo ad iſtum effectum † videtur attendenda qualitas perſonæ, vt tenent Fuſcus de viſitat.lib.2.c.28.n.19.& Flaminius Pariſius dicta q.vlt.n.181. maxime in reſignationibus quæ fiunt coram Papa, in quibus, vt diximus, ſemper dicitur, quod reſignans aliũde habet vnde commode viuere poſſit, vt in vna Hiſpalen.dimidiæ portionis.20.Iun.1591.coram D.Orano. in qua fuit reſolutum, quod pro ſuſtentatione commoda
208 † non ſufficit quoad neceſſariam ſuſtentationem ſine penuria ſufficit, gloſſa in c.periculoſo.§.ſane, verbo, abſque penuria. & ibi Gemin. Francus & alij de ſtatu regularium.l.6.Abb.in c.1. nu.4. de inſtitutio. Rebuffus de congrua n.78. qua commoda ſuſtentatio conſideratur inſpecta qualitate perſonæ, & loci, vbi moram trahit ad tradita per Ancarr.conſ.383. ad fi.Aym.conſ.189. in fi. Et facit deciſio 1.in cauſa Abulen.beneficij infra adducta 6.p.c.2.dub.4.n.47.& vide ibi dicta dub.11. ſub dubitatione à n.286.

209 At in vna Brigien.parochialis.20. † Nou.1598. coram D.Penna Rota habuit pro congrua reſignantis, ex qua commode ſuſtentari poſſit, vt dicitur in literis reſignationis 55.ducatos, quos habebat ex patrimonio, & penſione in reſignatione reſeruata, maxime accedente iudicio Ordinarij qui expediuit reſignationem, & conſiderandum eſt tempus reſignationis, quibus accedebat, quod cum Rota ſolita ſit aſſignare 50. pro congrua vicarij, ſimiliter pro congrua iſtius videbatur ſufficere.55. & quamuis in literis dicatur, dummodo aliunde, nõ excluditur, quin penſio ſit in ea computanda, quoniã verbum, aliunde, ponitur ad excluſionem beneficij reſignati, non autem penſionis.

210 Id autem, quod dicitur † de patrimonio & beneficio, ad cuius titulum quis ſacris ordinatur, vt patrimonium non poſſit alienari, ſine licentia Epiſcopi, donec aliunde habeat vnde viuere poſſit, nec beneficium reſignari, niſi facta mentione, quod ad illius titulum ſit promotus, & quod titulus debeat eſſe perpetuus, de quo ſupra 1.p.cap.2.à numero 83.& quod patrimonium conſiſtat in re immobili fructifera, de quo ſupra numer.105.&c. videntur habere locum, & procedere etiam in patrimonio, vel beneficio ſuccedente, & ſubrogato loco illius, ad cuius titulum fuit ordinatus ex regula, quod ſubrogatum ſapit naturam eius, in cuius locum ſubrogatur, & ſubrogatum intelligitur cum qualitatibus eius, cuius loco ſubrogatur. l.ſi eum.§.qui iniuriarum.ff.ſi quis cautionibus, cum aliis per Iaſ.ibi & Tiraquel.de retractu lignagier.§.1.gloſſa 10.numer.80 & Mantienço in l.1.ti.4.gloſſ.8.nu.1.& l.16.tit.10.gloſſ.3.nu.2.lib.5.recopilationis & ſubrogatum debet eſſe eiuſdem iuris, & cõditionis, cuius eſt illud, in cuius locum ſubrogatur, & debet eſſe tale, quod à principio potuerit eſſe.Bal. per textum ibi in l.Parabolam. C.de Epiſcopis, & clericis, & conducunt deciſiones Rotæ in cauſa Salamantina coadiutoriæ infra adductæ 4.part. capite quinto ad fin.

Beneficium autem, per cuius † aſſequutionem 211
vacat illud, ad cuius titulum fuit quis ordinatus, non videtur poſſe dici ſubrogatum loco illius, cum illa vacatio inducatur à iure propter incompatibilitatem.

Decimo dubitatur an valeat † renuntiatio bene- 212
ficij, ad cuius titulum quis ſacris fuit ordinatus, facta cum penſione ſufficienti ad congruam ſuſtentationem, non tamen facta mentione quod ad illius titulum fuit promotus.

In quo Nau.conſi.9. de † renuntiatione, tenet va- 213
lere tamen renuntiationem ſaltem in foro conſcientiæ; ſequuntur Flam.Pariſius.d.l.2.quæſtione ſexta nu.41.& Man.Rodriguez.dict.ſecundo tomo.capite 15 numer.12.

Verius tamen eſt non valere, quia † vt dictum eſt 214
ſupra n.193.id traditum eſt pro forma, & indiſtincte annullatur reſignatio aliter facta. Et ita tenet S.Congregatio Concilij, † vt in ſequenti declaratione ſuper.d. 215
c.Præſuppoſita ſupplicatione reſignationis parochialis, de qua agitur per D.Gaſparem in fauorem D.Ioannis de Miron, cum reſeruatione penſionis 180.ducatorum prædicto D.Gaſpari ſoluenda, & quod in eadem ſupplicatione d.D.Gaſpar narrauit, quod per quinquenniũ dictã parochialem poſſederat, an in caſu, de quo agitur, intret Concilium Trid.hoc cap.Congregatio cenſuit Concilium intrare.

Et quod talis reſignatio ſit nulla † etiam in foro 216
conſcientiæ expreſſe tenet dicens longe probabilius P.Ledeſma. d.capite ſeptimo poſt decimam concluſionem.

Vndecimo dubitatur, an etiam id † procedat in 217
permutatione, vt ſit nulla non facta mentione quod ad titulum beneficij permutati fuit ſacris ordinatus.

Et reſpondetur procedere, niſi † permutatio ſit æ- 218
quiualens vt S.Congregatio cenſuit ſuper dictum cap.2. ibi & aliter facta reſignatio nulla ſit, Congregatio cenſuit hoc non procedere æquiualenti. Et quod procedit etiã in permutatione tradit poſt hæc Gonçalez dicta glo.5.§.10.à n.43.dicens reſolutum in Mutinen. Canonicatus 19. Nou.1602. coram D.Lita vbi fuit ſupra dictum competere reſignanti actionem ſpolij, etiãſi permutatio non potuerit habere effectum ex noua culpa reſignantis, quia in examine fuit reprobatus, neque obſtare illi conſtitutionem Gregorianam de publican.reſignationibus.

12.Du-

219 12. Dubitatur an decretum † quatenus prohibet reſignationem beneficij, ad cuius tit. quis fuit ſacris ordinatus, niſi aliunde habeat vnde viuere poſſit, procedat etiam in priuationibus, & renuntiationibus inductis à iure, vt per aſſequutionem alterius incompatibilis.

220 Et reſpondetur negatiue, † nam Concilium ibi ſolum tollit renuntiationes voluntarias vt S. Congregatio cenſuit ſuper dicto c.2.his verbis, hoc decretum prohibet reſignationes voluntarias, non autem priuationes. Et facit quod tradit Naua. in capite accepta. de reſtitutione ſpolia.oblatæ oppoſitionis ſolutione, num.4.

221 Vnde infertur d.decretum, † non procedere in reſignatione facienda ex decreto per Papam appoſito in gratia alterius incompatibilis, & in ea non erit opus facere mentionem, quod ad illius titulum fuit ſacris ordinatus, ex quo eſt reſignatio neceſſaria iniuncta à Papa.

222 Inferri etiam videtur, quod d. † decretum, quatenus prohibet alienationem patrimonij, ad cuius titulum quis fuit ſacris ordinatus, procedit in alienatione voluntaria, non autem in neceſſaria, vt ea, quæ fieret cauſa debitorum, niſi ea fuiſſent contracta in fraudem dict.decreti, & facit. l.1.C.de prædiis minorum.

223 Nihilominus tamen ſupra 6.dubio † à n.139. dictum eſt contrarium, maxime quando debita fuit contracta poſt ordinationem, ſeu tempus illius, & quia clericus non tenetur vltra quam facere poſſit, & iſta alienatio habet principium voluntarium, & d. legis primæ. poteſt reſponderi, quod alienatio rerum minorum non ita abſolute prohibetur.

224 13. Dubitatur ſtante, quod reſignatio beneficij, ad cuius titulum † quis fuit ſacris ordinatus, facta contra tenorem & formam dicti decreti, eſt nulla, an ita ſit nulla, vt beneficium non vacet, ſed remaneat penes reſignantem.

225 Et quidem, quod attinet ad † reſignationem factam coram Papa, certum eſt beneficium non vacare, ſed ius remanere penes reſignantem, nam cum reſignatio non tenet ius non abdicatur à reſignante.

226 Ex qua ratione idem etiam erat † dicendum in reſignatione facta coram Ordinario, ſtando in terminis Concilij ſupra, & ita reſolute tenet Zauallos ſupra, d.q.561.num.24.in reſignatione beneficij, ad cuius titulum fuit aliquis ordinatus, non retenta congrua ſuſtentatione, cum ſit nulla vt in d.c.2. non vacare beneficiũ, & ſic non eſſe neceſſarium nouum titulum, nec collationem.

Ex conſtitutione tamen Pij.V.58.de qua ſupra n.
227 in reſignatione † beneficij, ad cuius titulum aliquis ſacris fuit ordinatus, facta coram Ordinario cum reſignans non haberet aliunde quo poſſet commode ſuſtentari, dicendum eſt beneficium vacare, nec reſignantem poſſe ad illud redire, ſed de eo vti vere vacante libere prouidendum, non per Ordinarium ipſum, ſed per Papam, ſiue alios ſuperiores Ordinarij, qui talem reſignationem admiſit, aut patronos, ſi beneficium eſt iuris patronatus iuxta aliam conſtitutionem eiuſdem Pij.V.42.datam ſexto Idus Auguſti 1567.quam alias ibi in ſuo robore relinquit, & Ordinarius admittens talem reſignationem incurrit pœnam ſuſpenſionis à collatione beneficiorum ibi impoſitam, & tenetur ipſum reſignantem alere, vt cenſuit S.Congregatio Concilij, vt per Flam. Pariſium dicto li.2.qu.6.n.41.& 42.& apparet in declarationib.
† ſequentibus ſuper dicto c.21. Beneficium ſemel à ſe a- 228
lienãs, quia illud reſignauit in manus Ordinarij, illud idẽ amplius recuperare non poteſt, ſi reſignatio facta eſt poſt bullam Pij V.ſexto Idus Auguſti 1567.qua eiuſmodi reſignationes beneficiorum fieri prohibuit in manus Ordinariorũ, ac ſi factæ eſſent, ſtatuit beneficia ipſa vere vacare, & à Sede Apoſtolica, vel à ſuperiorib. Ordinariorum ipſorum poſſe conferri, neq; vero ab ipſo Ordinario eadem reſignatio fuerat admittenda, ſi reſignans, cum presbyterij ordini eſſet adſcriptus, nihil aliud præterea habebat quo vitam ſuam commode ſuſtentare poſſet, cum Sanct. Dominus noſter altera bulla edita calendis Aprilis. 1568. huiuſmodi reſignationes prohibuerit admitti, & quia Ordinarius huic interdicto non paruit, ſua ſanctitas hac re voluit reſignantem ab eo Ordinario alendum eſſe, aut alia ratione illius commodi prouidendũ, eique ipſum beneficium reſignatum omnino adimendum, & in eo inſtituendum cũ eo, qui fuerit à patrono præſentatus. Secunda, ſi Ordinarius, non habens facultatem admittendi reſignationes ſibi à Pio.V.in certis caſibus ſublatam, hanc reſignationem admiſerit beneficij, ad quod reſignans ordinatus erat, beneficium vacat Apoſtolicæ Sedi, ſed ordinarius illi de proprio prouidere tenetur. Tertia, ordinarius, qui admiſerit reſignationẽ factam ab aliquo presbytero, qui nihil aliud, præter id beneficium habebat, vnde commode ſe ſuſtentare poſſit, tenetur eum alere, nec poteſt eidem beneficium illud reſignatum reſtituere, ſed in eo inſtitui debet ille, qui præſentatus fuerat à patrono. Quarta ibi neque ea reſignatio admittatur. Et pœnam admittentibus imponit Pius Quintus. in Bulla Calendis Aprilis. 1568. incipien. Quanta Eccleſia Dei.

In reſignatione vero facta coram † Ordinario ab 229
eo, qui aliunde commode viuere poteſt, non tamen facta mentione, quod ad illius titulum ſit promotus, videtur ſtandum eſſe Concilio, & per eam non vacare beneficium, quia conſtitutio Pij. V. non loquitur in hoc caſu.

Decimo quarto dubitatur, an, ſi † habens benefi- 230
cium ad cuius tit. fuit ordinatus, iurauerit illud reſignare, vel procuratorem conſtitutum ad reſignandum non reuocare, cum non habet alias vnde ſuſtẽtari poſſit, teneatur adimplere tale iuramentum.

In quo breuiter reſpondetur † negatiue, quia eſt 231
contra diſpoſitionem Concilij cap.ſi diligenti de foro competen. ibi, nec iuramentum, & iuramentum non eſt vinculum iniquitatis. c.quanto, c.Quintauallis de iureiurando, regula, non eſt obligatorium. in ſexto cum aliis.

Et ita dabitur ad cautelam abſolutio † à dicto iu- 232
ramento, vt per Sanctam Congregationem Concilij in declarationibus ſequentibus ſuper dictum capitulum ſecundum. Prima, qui beneficium, ad quod fuit ordinatus, reſignare iurauerit, pœnitentia impoſita eſt abſoluendus, ne reſignet. Secunda, cum habens Parochiam iuraſſet non reuocare procuratorem, quem fecerat ad reſignandum, petiit vt abſolueretur à iuramẽto, quo loco viſum eſt procuratorem poſſe reuocari. Flam.Pariſ.dicto libro ſecundo, quæſtione ſexta, numero 43.

Nec obſtat deciſio Rotæ octaua de procurator. 233
in antiquis, quæ habet, † quod conſtituens procuratorem ad reſignandum beneficium ex cauſa permutationis cum iuramento de non reuocando, non poteſt valide reuocare, & adducit Felinus in ca. ex p. decani, de reſcrip.numero.12.& in dicto capite ſi diligẽti nona Fall.nu.31. Aufrerius ad Capellam Tholoſ.

234 *deciſion.*261. quia iſta† deciſio non loquitur, nec procedit, vbi reſignatio eſt contra iuris diſpoſitionem vt in propoſito, & præterea dicta deciſio Rotæ, &
235 Capellæ Tholoſanæ, † ibi, quam ſequitur Ioan. Nicol. Gimon. *in enchiridio beneſi. titulo quinto, cap. quinto ex numer. tertio*, non eſt in vſu, ſed indifferenter practicatur, quod in quibuſcunque reſignationibus ſiue ex cauſa permutationis, ſiue alia quacumque ratione correſpectiuis, locus ſit pœnitentiæ, donec reſignatio per ſuperiorem fuerit recepta, & admiſſa; nec darentur per cancellariam literæ ad cogendum via iuris partem renitentem, vt ſeruaret contenta, vt poſt Hieronym. Paulum in pract. cancellariæ verſ. duo tractarunt, tradit Maſſa Galleſius *de obligatione in forma cameræ, ſecunda parte ad ſextam particulam, quæſtione prima, numero tertio*, qui etiam ait, ſuo tempore in pluribus cauſis Rotam iudicaſſe Flamin. Pariſius *libro nono, quæſtione* 31. & faciunt tradita per Couarru. *in capite quamuis pactum, 2. parte. §. 2. num.* 5.

236 Quamuis P. de Vbaldis *de* † *permutatione beneſi. numero.* 40. poſt Feder. *eod. tract. quæſtione.* 38. teneat, ſi beneficiati tractantes de permutatione beneficiorum promiſerunt, ad inuicem fide data procurare permutationem fieri per illos, qui habent authoritatem, & conſentire, altero inſtante poſſe ſuperiorem compellere renitentem ad permutandum, & ſi omnino nollet, poſſe inuitum illum transferre, de quo tamen dubitat Bellam. *eodem tract. ſecunda pag. quæſtion.* 5.

Videtur tamen neceſſaria abſolutio dicti iura-
237 menti † non vt incurratur periurium, cum iuramentum poſſet ſine interitu ſalutis æternæ ſeruari, niſi iurans ſit ſacris ordinatus, maxime ad titulum illius beneficij, nec aliunde habet vnde viuere poſſit, ſicut in teſtamento iurato, vt per Couarr. *in rubrica de teſtam. ſecunda parte numero.* 15. & Flam. Pariſ. *ſupra numer* 31.

Et facit reſolutio in cauſa Toletana † & Abulen. 238
penſionis coram D. Reomano *anno.* 1553. vbi fuit tentum à concordia, *in beneficialibus licitum eſſe recedere ante beneplacitum Sedis Apoſtolicæ. Primo, quia in contractibus innominatis re integra eſt locus pœnitentiæ. l. ſi pecuniam, & ibi gloſſa de conditione ob cauſam. Secundo quia concordia in beneficialibus, non valet etiam cum iuramento*, capit. conſtitutus, & capit. ſuper eo de tranſactio. *nec clauſula ſaluo beneplacito quicquam operatur ante confirmationem Papæ, quoad validitatem concordiæ, licet operetur, ne partes incurrant pœnam contrahendo ſuper re ſpirituali, adeo quod ſi antequam ſuperueniat beneplacitum, pœnitentia interuenerit irritabitur concordia Abb.* cap. ſuper eo in fi. de conditio. appoſitis. *Ita in d. Toletana, & Abulen. & dictum fuit prius eſſe tentum in Cæſaraugustana concordiæ coram D. Ranellen.* 1842. *vt in deciſione Putei.* 353. *libro primo & in Tarraconen. concordiæ coram Decano, vt per Verallum deciſion.* 184. *leg. primo in manuſcriptis, & tradit etiam Cæſar de Graſſis deciſion.* 192. *num.* 8. *& Rota deciſion.* 573. *num.* 2. *par.* 1. *diuerſorum, & poſt hæc Gonçalez gloſ.* 12. *à num.* 80. *qui à numer.* 83. ait, quod in hoc caſu
pars, quæ recedit, † & pœnitet, tenetur ſubmini- 239
ſtrare alteri parti omnes expenſas iam factas ratione d. concordiæ, vel reſignationis, vt alias tradit Io. Gutier. *can. q.* 1. *c.* 22. *num.* 19. *argum. l. ſi pecuniam ff. de conditione cauſa data*, ſed id mihi non placet, nam cum recedens ſuo iure vtatur, non tenetur ad expenſas alterius partis, nec obeſt *d. l. ſi pecuniam*, quia loquitur de contractu innominato, qui non interuenit in propoſito proprie.

***

TER-

TERTIA PARS, DE OBLIGATIONIBVS ET ONERIBVS, CONTINET QVATVOR CAPITA.

CAP. I.

De obligatione recitandi.

SVMMARIA.

Qvodlibet beneficium obligat ſaltem ad recitandum horas, cum detur propter officium, n. 1.

Non recitantes etiam ante ſex menſes peccant mortaliter, & poſt ſex menſes ab obtento beneficio fructus ſuos non faciunt pro rata omiſſionis officij & temporis, n. 2.

Literam conſtitutionis Concilij Lateranen. vlt. qui referunt, n. 3. *quam male mutant aliqui, n.* 4.

Dicta conſtitutio innouatur, & declaratur per conſtitutionem Pij V. 138. *quæ hic ponitur, n.* 6.

Iſtam conſtitutionem Pij V. qui adducunt, & explicant, n. 6.

Beneficiati non recitantes, non tenentur ad reſtitutionem fructuum ex iure naturali, & diuino, ſed ex iure poſitiuo n. 7. *& ita de iure antiquo non tenebant eos reſtituere, n.* 8. *contra aliquos relatos, n.* 10.

Verbum, ſtatuimus, eſt iuris noui inductiuum, n. 9.

Regula, quod datum ob cauſam, cauſa non ſecuta repeti poteſt, explicatur, n. 11. 12 *&* 13.

Obligatio recitandi, quam habent beneficiati, ſicut illa, quam habent in ſacris conſtituti, non eſt iuſtitiæ, ſed religionis ex præcepto Eccleſiæ, n. 14. *&* 126. *contra aliquos relatos num.* 15.

Beneficiatus omittens aliquod ſeruitium, ſeu munus iniunctum, non tenetur ad reſtitutionem, ſed illud ſupplere, ſi poteſt, nec qui non reſidet in benef. reſidentiam requirente, n. 16.

Beneficiatus non recitans intra ſex primos menſes facit indiſtincte fructus ſuos, quicquid aliqui dicant. n. 17. *vſque ad* 23.

Beneficiatus omittens officium primo ſemeſtri, non tenetur ad reſtitutionem etiamſi per aliquod tempus horas perſoluerit, & poſtea omittat. contra Summam Coronam, n. 24. *&* 25.

Beneficiatus, qui bona fide, & abſque mortali omiſit recitare, etiam poſt ſex menſes, non tenetur ad reſtitut. num. 26.

Etiam pro miſſione vnius, aut duorum dierum, aut vnius horæ eſt obligatio reſtituendi pro rata, n. 27.

Non recitantes tenentur reſtituere in integrum omnes fructus, etiamſi beneficium ſit curatum, vel habens alia onera contra aliquos, n. 28. *vſque ad* 34.

Reſtitutionem diſtributionum quotidianarum, ſeu groſſæ Canonicatuum, quas Canonici alias choro intereſſentes amittunt ob non recitationem horarum, acquiritur fabricæ, vel pauperibus, & non aliis Canonicis, ſeu menſæ capitul. licet alias ſoleant aliis accreſcere, n. 35. *&* 36. *& idem in redditibus penſionis amiſſis, ob non recitationem officij parui, n.* 37.

Quodlibet beneficium, etiam tenue, obligat ad horas contra aliquos, n. 38 39. *&* 40.

Beneficium nullos omnino habens redditus, non obligat ad horas, n. 41. *non ſolum, quod nunquam habuit redditus, quod reuera beneficium dici non poteſt, nam beneficium non debet eſſe ſine redditibus, n.* 42. *&* 43. *ſed etiam, quod ab initio eos habuit, n.* 44.

Et ſi beneficium habeat redditus, ſi tamen illud habens neque per ſe neque per alium percepit, nec per eum ſtat, in poſterum eſt percepturus, non tenetur recitare, num. 45.

An qui habet ſolum tit. beneficij, reſeruatis alteri omnibus fructibus teneatur recitare, n. 46. *cum ſeq. vſque ad* 59. *vbi ponuntur variæ ſententiæ, & reſoluitur diſtinguendo.*

An noui Canonici teneantur recitare primo anno in quo non lucrantur ex ſtatuto, vel conſuetudine Eccleſiæ, n. 60. *cum ſequentibus vſque ad* 77. *reſoluitur teneri, ſi ſaltem lucrantur horas, ſeu diſtributiones quotidianas, aut ſi fructus reſeruantur poſt mortem, aut ſi per ipſos ſtat, ſi verò nihil lucrantur, etiam de facto non teneri.*

An ratione beneficij teneatur quis recitare etiam ante poſſeſſionem quæſitam, n. 78. *ponuntur ſententiæ doctorum vſque ad n.* 83.

Certum eſt non teneri recitare, qui adhuc ius in beneficio non habet, licet habeat ius ad illud, n. 83.

Certum etiam eſt teneri recitare beneficiatum, ſi habet poſſeſſionem beneficij, aut per eum ſtat. numer. 85. *quod videtur etiam habere locum in habente poſſeſſionem beneficij, maxime cum fructibus, licet non pacificam, ſed cum litigio contra aliquos, num.* 86. *cum ſequen.*

Videtur etiam id habere locum in habente poſſeſſionem beneficij ſine iuſto titulo, n. 90. *quamuis prouiſus, cuius collatio non valet, non tenebitur recitare ante poſſeſſionem, etiamſi per eum ſteterit, n.* 91.

Habens collationem beneficij acceptatam tenetur recitare licet nondum acceperit poſſeſſionem, nec per eum ſteterit, n. 92. *quando prouiſio eſt certa, quamuis contraria ſententia non videatur improbabilis, n.* 93. *cuius fundamento reſpondetur, n.* 94. *nec Nauar. tenet*